

Jenštejnský občasník

"Lidé to jsou, kdo tvoří obec, nikoli zdi." - Thúkydídés

září 2014

ÚVODNÍ SLOVO

Poslední dobou se na veřejných prostranstvích naší obce začaly objevovat rozličné artefakty. Mají něco společného: čistou radost ze svého vzniku a touhu potěšit souseda či kolemjdoucí. A nutno poznamenat, že k tomu nebyl potřeba ani obecní úřad, ani zastupitelstvo, ani petice.

Prvním artefaktem byl duhový strom u zastávky v Hradní, který zanedlouho následoval další strom a pouliční lampa. Jako druhé se objevily houpačky a síť na obecní návsi, po celé léto využívané dětmi i rodiči. Třetím počinem, který zvelebil plochu na konci ulice Zlatnická, je „jenštejnské nádraží“, hřiště s dřevěným vlakem pro děti. Čtvrtým, a dle mého názoru dílem nejvýznamnějším, je nová lavička u bílého křížku. Dílo z rukou místního kováře a z peněz vybraných stánkovým prodejem fanatiků, poslouží každému, kdo si v této hektické době potřebuje odpočinout, v místě pro naši obec z historického pohledu významném, a přitom dostatečně vzdáleném od všech obecních starostí.

Bez ohledu na výše uvedené aktivity známých či neznámých tvůrců je potřebné i tak mít v naší obci kvalitní obecní zastupitelstvo. Volby se konají 10.-11. října.

Evžen Dub

Léčitel Jan Mikolášek

Vyprávění kronikáře Václava Kovandy

Jan Mikolášek ve výdejně léčivých bylinek v Jenštejně v květnu 1956 (z knihy Vzpomínky přírodního léčitele)

Návštěvníci hradu Jenštejna se často ptají na zázračného bylinkáře Jana Mikoláška, který v Jenštejně působil od roku 1945 až do roku 1959. Jeho zásluhou byl Jenštejn v našich dějinách slavný dvakrát. Poprvé ve 14. století za Jana z Jenštejna a podruhé ve 20. století. Moje vyprávění bude zaměřeno na úředně zkušenoého léčitele bylinkáře Jana Mikoláška (tak zněla jeho vizitka), který Jenštejn proslavil nejen u nás, ale i daleko za hra-

nicemi. Ve svém vyprávění použiji částečně záznam z knížky o Janu Mikoláškově, která vyšla v nakladatelství Kruh v Hradci Králové v roce 1991, a částečně své vlastní vzpomínky, protože jsem ho znal velice dobře osobně. Byl zázračný, nebo nebyl? To nechám na čtenářích. Mladším generacím jeho jméno již nic neříká, ale starší pamětníci ho znali dobře. Mnohý z našich rodičů a prarodičů ho navštívili se skleničkou moče osobně a odnášeli si

od něho balíček bylinek a víru v uzdravení.

Jan Mikolášek se narodil 7. dubna 1889 v Rokycanech jako sedmé dítě ze třinácti. Jeho dědeček i tatínek byli zahradníci a lásku k rostlinám zdědil i malý Jan, který se rovněž vyučil zahradníkem. Již v tomto období v sobě objevil zvláštní vztah k léčivým bylinám. Jako zahradník byl vynikající a jeho umění ho přivedlo až do rakouského Himbergu do zámecké zahrady arciknězny Wurmbrand – Stuppachové a arcivévodky Rainera.

Zde se podle vlastního vyprávění setkal s náznakem svého budoucího poslání. Mladá cikánka mu při hádání z ruky předpověděla, že bude léčit lidi přírodou. Později ho jeho povolání přivedlo do Vídně, kde se setkal se světoznámým lékařem Zeileisem z Gallspachu, ke kterému jezdili nemocní z celého světa. Tento lékař rozpoznal velké Mikoláškovy nadání rozumět přírodě, umět v ní číst jako v knize a předpověděl mu velké léčitelské schopnosti. Poprvé zde byla vyřčena myšlenka, kterou Jan Mikolášek zdůrazňoval celý život, a sice: „Příroda prostřednictvím léčivých bylin dokáže dělat zázraky, ale to je jen polovina léčení. Druhou polovinou je víra v uzdravení.“ A opravdu se mu v pozdější době podařilo ty tisíce pacientů přesvědčit, že musejí mít víru ve své uzdravení

pokračování na straně 2

KONTAKTY

Jana Ivanišová, starostka
+420 725 021 836
jana.ivanisova@jenstejn.com
Zdenka Fryková, místostarostka
+420 724 176 894
zdenka.frykova@jenstejn.com

P. Antořová +420 607 091 159
P. Rachová +420 286 851 985

info@jenstejn.com

Úřední hodiny OÚ:
Po 8:00–11:00 16:00–19:00
St 8:00–11:00 13:00–16:00
Úřední hodiny starostky:
Po+St 17:30–19:00

Obecní SMS infokanal:
IK JENSTEJN REGISTRUJ na telefon +420 605 733 680.
Obecní policie:
+420 724 111 222

Pošta Jenštejn:
Po+St 15:00–18:00
Út+Čt+Pá 8:00–11:00
Pošta Zeleneč:
Po-Pá 8:00–11:00 14:00–18:00

Knihovna:
Čt 17.00–19.00

MŠ Jenštejn:
www.msjenstejn.cz

Webové stránky
www.jenstejn.cz - obec
www.jenstejn.eu - fórum
RC Jenštejnský trpaslík
www.trpaslik.info
SK Jenštejn
www.skjenstejn.wz.cz
Jenštejnský občasník
redakce@jenstejn.info
picasaweb.google.com/fotojenstejn
facebook.com/jenstejnskyobcasnik

Léčitel Jan Mikolášek

Vyprávění kronikáře Václava Kovandy

pokračování ze strany 1

a i kdyby se jejich život prodloužil jen o týdný nebo měsíce, je to výhra.

Po 1. světové válce se vrátil domů do Rokycan ke své milované mamince a k zahradnickému řemeslu. Zde se setkal se starou paní Mühlbacherovou, která léčila své pacienty léčivými bylinkami a diagnózu určovala zvláštním způsobem. Dívala se do lahvičky s močí proti rozsvícené lampě. Navštěvoval ji každý den doslova procesí lidí a její věhlas sahala až do Rakouska. Jan Mikolášek navštívil stařenku jako pacient. Po prohlédnutí jeho skleničky s močí mu sdělila, že je slabý na plíce, ale že na souchotiny nezemře. Při této příležitosti se na něho zadívala a zeptala se: „Ty máš takové zvláštní oči. Čím jsi?“ Odpověděl: „Zahradníkem.“ Zavrtěla hlavou, jakoby se tomu divila a pak řekla: „Ve tvých očích vidím docela něco jiného. Ty budeš lékařem.“ To bylo potěšení, kdy mu bylo předpovězeno, že bude léčit lidi.

Od toho okamžiku se s babičkou Mühlbacherovou setkával velice často. Trpělivě mu předávala svou celoživotní moudrost. Celé dlouhé hodiny mu vysvětlovala, jak ze skleničky s močí rozpozná nemocné plíce, žaludek, žlučník, močový měchýř a dělohu. Bylo to velice složité, ale babička mu říkala: „Poznat ty rozdíl, to nedokáže nikdo, jen ten, kdo je k tomu předurčen a kdo má snahu obětovat se pro tu věc po celý život a za tím jít.“ Tady zřejmě začal velký přerod zahradníka Jana Mikoláška v léčitele. Dlouhé měsíce trpělivě pracoval se starou paní a postupně začal provádět rozborů moče sám pod jejím dozorem. Jednou, bylo to krátce před její smrtí, mu babička Mühlbacherová řekla: „Musíš přísahat, že tajemství, do kterého jsem tě zasvětila, nikdy nezneužiješ a že se budeš snažit léčit lidi podle svých nejlepších sil. Pamatuji si, budeš-li někdy léčit, budou k tobě chodit lidé jako ke zpovědníkovi. Budou ti vypravovat nejhlubší tajemství, protože nemocný člověk je sdílný. Jenom člověk velice pevného charakteru může obstát při této zkoušce. Ty to dokážeš. Tobě jsem to viděla na očích hned, když jsi tu byl poprvé. Přísahej!“

První své samostatné léčitelské krůčky začal Mikolášek zkoušet na vlastní rodině. Bylinkami pomohl vyléčit svého bratra, který

měl zánět ledvin. Také svou sestru, kterou něco štíplo do kolena a po silné infekci hrozilo, že o nohu přijde. Příkladanými bylinnými obklady jí nohu zachránil. Pacientů z jeho okolí přibývalo. Věnoval se tomuto poslání naplno. Trvalo však dalších 10 let, než mohl říci, že něco dovede.

První svoji ordinaci si otevřel ve vesničce Bědovice u Třebelovic pod Orebem. Zde však nenašel potřebný klid pro svoji práci. Brzy se přestěhoval do Hradečna u Kladna. To již jeho léčitelské schopnosti byly tak známé, že za ním chodilo a jezdilo doslova procesí lidí denně. On sám popisuje veliké množství neuvěřitelných životních příběhů nemocných lidí, kterým bylinkami pomohl. Před vydáním bylinek vždy předcházela přesná diagnóza nemoci vyšetřením lahvičky s močí.

Postupně se této jeho schopnosti začala přičítat zázračná moc – šestý smysl. Mikolášek však sám tuto myšlenku nikdy nevyřkl. Byla u něho udivující schopnost rychlého určení diagnózy a telepatického vidění. Mnoho vědeckých kapacit si lámalo hlavu nad touto schopností. Ani on sám ji nedovedl vysvětlit jinak než jako dar od Boha – byl silně věřící. Ve svých pamětech vzpomíná na živý sen, který se mu zdál, když usnul na rozkvetlé louce při sběru bylin. Ve snu spatřil postavu, která k němu přicházela. Lehl se a chtěl utéct, ale nohy měl jak přikované. Postava přišla až k němu a řekla: „Sbíre! Sbíre!“ Jednu paži měla složenou na prsou a druhou vztahovala nad hlavu. Potom se lehce sklonila, dotkla se prstem jeho hrudi a řekla: „Pracuj, přemýšlej a věř jenom sobě.“ Nikdy od toho dne na zvláštní sen nezapomněl.

Později si nechal zhotovit v životní velikosti sochu Krista, jak mu žehná. Vždy, když mu bylo nejhůř, si na tento sen vzpomněl. Nejčastěji se tak stávalo, když ho lidé zkoušeli. Místo moče mu přinášeli neznámou tekutinu nebo moč smíchanou od několika lidí nebo moč zvířecí. Takové jednání ho vždy rozrušilo. Okamžitě podvod poznal a zdálo se mu, jako by mu neznámý dobrodinec přicházel na pomoc.

Jan Mikolášek se denně setkával i s nepochopením a závistí. Přestože vyléčil mnohé lékařské veličiny první republiky, zůstával stále v ústraní. Přicházela na něho i anonymní udání od různých nepřátel. Svědectví o tom, že ve většině případů stanovil

presnou diagnózu, potvrzuje řada známých osobností, které léčil. Tak na příklad jeho pacienty byli i T. G. Masaryk a Hana Benešová, manželka prezidenta E. Beneše. Z našich známých umělců se u něho léčili Saša Rašilov, Bohumil Vrbenský, Růžena Nasková, Olga Scheinpflugová, Max Švabinský. Ale i Dr. Václav Vacek a MUDr. Vít Horníček, primář nemocnice Na Bulovce.

Blížil se však konec první republiky a mezi pacienty se stále častěji začali objevovat Němci. Mikolášek o tom říká: „Rozumí se samo sebou, že jsem takového člověka od svých dveří zahnat nemohl, stejně jako by ho nemohl vyhnat lékař. Znamenalo by to zhola zbytečnou sebevraždu, a já jsem nikdy hrdinou nebyl.“ Každodenní dav pacientů před ordinací v Hradečnu nebyl po chuti gestapu, a tak byl Mikolášek povolán do Prahy do Petchkova paláce před největší kapacity gestapa Dr. Kindrmanna a satana Kiesewettera, který připravil o život tisíce Čechů a měl prsty ve zkáze Lidic. (Po válce byl dopaden na útěku v Kutné Hoře a popraven.) Gestapo pro Mikolášku připravilo těžkou zkoušku. Měl určit diagnózu z 29 lahviček s močí přímo před komisí. Byl to boj o vlastní život. Diagnózu určil bezchybně. Na základě této zkoušky musel léčit povinně některé nacistické pohlaváry. Mezi jinými i třetího muže říše Martina Bormanna, kterému bylinkami vypudil z těla žlučové kamínky. Bormann ho navštívil v Hradečnu celkem třikrát.

Tato činnost byla Mikoláškoví po válce velice často „vlastenci“ vyčítána. Byl zatčen revolučními gardami a skončil ve sběrném táboře pro odsunuté. Už se nikdy nedozvíme, kdo byl v pozadí tohoto činu. Skutečnost je taková, že se na zásah Antonína Zápotockého vrátil do Hradečna. Po návratu z koncentráku měla být A. Zápotockému amputovaná noha, ale po léčení bylinkami vše skončilo pro Mikolášku šťastně. Tady začíná i přátelství mezi nimi.

Ještě za války v roce 1943 se Mikolášek rozhodl odstěhovat z Hradečna. Byla mu nabídnuta parcela v Novém Vestci za Starou Boleslaví, kde žil tehdy jeho přítel, hudební skladatel J. B. Foerster. Parcela byla v zastavěné části obce a on toužil po samotě. Při cestě z Vestce do Prahy přes Brandýs n. L. si nad obcí Podolánkou povšiml skalnatého výběžku zarostlého lesíkem nad údolím

u Jenštejna. A bylo rozhodnuto. Odkoupil pozemek od pana Žerta, jenštejnského statkáře, a začal stavět vilu. Po určité době ordinoval ve dvou místnostech v hostinci U Cafourků v Jenštejně. Po dokončení stavby v roce 1947 se přestěhoval do nové vily, kde ordinoval 12 let.

Zde začíná i můj osobní styk s ním. On byl věhlasný a uznávaný léčitel a já desetiletý vesnický kluk. Vilu Jana Mikoláška jsem navštěvoval velice často. Říkalo se o něm, že je to podivín, protože si nenechal do vily zavést telefon. Ale pravda je jiná. Každý den odbavil 150 až 200 pacientů a k tomu potřeboval klid a ve svém soukromí chtěl odpočívat a nebýt rušen. Já jsem v té době bydlel se svými rodiči na tehdejší obecní úřadě, kde maminka pracovala jako úřednice a kde byl také jediný telefon ve vsi. A tak se často stávalo, když jsem přijel na kole ze školy, že mi maminka říkala: „Vezmi si čistou košili a pojeděš do vily, jsou tu 3 telegramy.“ Jezdil jsem tam rád, byla tam zvláštní atmosféra. Všude koberce a krásné obrazy. Mikolášek měl rád přírodu, a tak všechny obrazy byly z přírody. Když jsem telegram předával kuchařce, dostal jsem většinou medový koláček, ale když jsem předával přímo Mikoláškoví, tak jsem dostal padesátikorunu v tehdejší měně.

Před vilou stála socha žehnajícího Krista, kde se Mikolášek každé ráno modlil. Byla to socha, kterou si nechal zhotovit podle svého živého snu. Jednou na Velikonce jsme s partou kluků přišli do vily řehtat. Tenkrát se ještě ve školách povinně vyučovalo náboženství, tak jsme se před sochou Krista také pomodlili. Mikolášek nás sledoval z okna, pozval nás do jídelny, dostali jsme čaj a medové koláčky a každý z nás sto korun. Tehdy nám řekl: „Děti, moc jste se mi líbili, mám velkou radost, že se umíte modlit a jestli chcete, tak vás pošlu na letní prázdniny do hor.“ Samozřejmě jsme chtěli. A tak jsme strávili čtyři týdny prázdnin v Hodkovicích u Jablonce za jeho peníze. Byla to chata Červeného kříže Praha a jezdily tam děti jako do ozdravovny.

Mikolášek měl v čekárně před ordinací umístěnou pokladničku, do které dávali peníze většinou už vyléčení lidé, jako poděkování. Od této pokladničky měl klíče pouze pracovník Červeného kříže, který ji pravidelně vybíral. A že to neby-

pokračování na straně 3

Léčitel Jan Mikolášek

Vyprávění kronikáře Václava Kovandy

pokračování ze strany 2

lo peněz málo, dosvědčuje fakt, že plně vystačily na provoz této chaty i na léčení dětí.

O styku s obcí se zmíním jenom krátce. Nebylo by to hezké vyprávění. Tehdejší místní národní výbor se spolupráce s Mikoláškem bál. Byl to soukromník a šarlatán, jak se stále častěji ozývalo z oficiálních míst. Ale měl peníze, a tak se čas od času objevily příspěvky, třeba na kanalizaci, na vybudování mantinelů a elektrického osvětlení ke kluzišti a podobné akce. Příspěvky od Mikoláška se rovnaly výšce nákladů na budovanou akci.

Zvaly ho také všechny organizace a spolky hlavně na taneční zábavy. Nikdy nikam nepřišel, ale vždy přispěl, a to byl účel těchto pozvání. Na každou svatbu půjčoval své auto s řidičem a nikdy nezapomněl na dar pro novomanžele. Většinou to byl originál obrazu od známých malířů. Takových akcí bylo mnohem víc.

Z jeho léčitelské působnosti měla prospěch obec i jinak. Jenom pro příklad: Každý den přijelo k Mikoláškově 250 až 300 pacientů. On jich stačil odbavit maximálně 200, a ostatní se museli vrátit domů s nepořízenou. Ale ten, kdo byl z daleka, musel v obci přespát. Jezdilo za ním mnoho pacientů i ze Slovenska. Pro takové případy se našla po různých chalupách ve vsi připravená postel i se snídaní. Ráno ve 4 hodiny už cupital takový nocležník do fronty před čekárnou, aby dostal nízké pořadové číslo. O půl osmé ráno přijížděl od Prahy autobus, který měl zastávku u cukrovary ve Vínorí. Odtud asi 1 km každý den pospíchalo 80 až 100 lidí rovnou do fronty pro pořadová čísla. Na mnohé z nich se však již nedostalo. Kdo přijel později, neměl žádnou naději, jediné když si zamluvil pořadové číslo písemně na určitý den u dědy, který pořadová čísla vydával. Se žádostí o číslo byly v obálce i peníze. A těch nebylo málo. Stačilo tedy, aby si děda prvních 20 čísel nechal v kapse a předal je podle objednání.

Nebo jiný příklad výdělku. Jedna babička zjistila, že se vykupují prázdné skleničky od léků. A těch se ve strouhách kolem vesnice povalovaly stovky, jak je pacienti odhazovali i s močí cestou od Mikoláška. Stačil malý vozík, hrabičky a gumové rukavice. Když byl vozík plný, vymyla skleničky v potoce a odvezla na svou zahrádku. Za 2

plná nákladní auta skleniček dostala dost peněz.

Další výdělky měli hospodští. Ve 2 hospodách ve vsi bylo stále plno. Jedna nabízela pokoje na ubytování a druhá domácí zabijačku. A takových dalších šikovných lidí bylo ve vsi víc.

Před Mikoláškovou vilou stála často auta s diplomatickou značkou. Nebyly v nich návštěvy, ale pacienti. A jak sám říkal. „Léčil jsem v Jenštejně ministry, ba i osobnosti výše postavené, vysoké hodnostáře duchovní, generály, univerzitní profesory, slavné herce, hudební skladatele i virtuózy, vědce, spisovatele. V nemoci jsou si všichni rovni. V jiném smyslu je nemoc nejbezpečnější cesta k demokracii.“

V této době navštěvovala Mikoláška v ordinaci každý den jeho známá paní Rybková z Prahy, která sbírala lahvičky s močí v pražských nemocnicích. Posílal pro ni své auto. V 10 hodin přerušil ordinaci a přijal paní Rybkovou, která přivázela vždy 60 lahviček. Po jejím odbavení ordinoval dál. Nebylo žádným tajemstvím, že lékaři i primáři dovozovali svým pacientům, aby užívali jeho bylinky. Vždyť mnoho bylinek bylo i pro jejich potřebu.

Velké přátelství ho poutalo k těžce nemocnému hudebnímu skladateli J. B. Foersterovi, akademickému malíři Dědinovi a houslistovi Janu Kociánovi. (V roce 1998 odkoupila obec od soukromého sběratele ze Satalic

portrét Mikoláška od akademického malíře Dědiny.) Je známá i korespondence s cizinou. Také z Chicaga v Americe mu posílali mnoho skleniček s močí, ze kterých určoval diagnózu. Dostal odtud i nabídku, aby se tam přestěhoval a vedl sanatorium. Sklenička s močí přišla i od anglického krále Jiřího VI. Ten však byl už velmi těžce nemocný a brzy zemřel.

Po smrti prezidenta Zápotockého ztratil Mikolášek ochrannou ruku a začaly se s ním dít podivné věci. V některých okamžicích to vypadalo, jakoby největším nepřitelem tehdejšího zřízení byl právě on. Ministerstvo zdravotnictví vyhlásilo boj proti šarlatánům a Mikolášek byl označen za největšího z nich. Mnoho nechutných až sprostých článků se vyrojilo v novinách. Každý pisatel se cítil být povolán ho zkoušet kozí močí apod. V novinových článcích byl vláčen jako divotvorce, který musí být potrestán. Vyčítali mu, že má vily a auto se šoférem. Nikde se však nepsalo, že prodělal mozkovou mrtvici a byl částečně ochrnulý na pravou polovinu těla a auto řídit nemohl.

Způsob, jak ho zlikvidovat, se našel. Platil prý státu malé daně, proto stanul před Okresním soudem v Brandýse n. L., který ho odsoudil na 5 let vězení a ke ztrátě veškerého majetku. Přijeli pro něho ve 2 hodiny v noci, neměl čas se ani obléct. Než se rozednilo, byla vila prázdná. Odvezli všech-

no, co se odvézt dalo. Na zdech zbyly pouze otisky po obrazech. Zmizely i pozlacené stojanové hodiny od anglického krále Jiřího VI. Nezůstala ani socha Krista v kapli v lesíku, kam ji Mikolášek přestěhoval od vily a kam se chodil denně modlit. Do které úschovny to vše bylo odvezeno, se již nikdo nikdy nedozví.

Byl vězněn na Borech, ve Valdicích a Ilavě. To se stalo v roce 1959. Od propuštění v roce 1963 žil u svého přítele MUDr. Urbánka v Praze a již nikdy neléčil. Zemřel v roce 1973 ve věku 84 let. Je pochován na hřbitově v Praze na Olšanech vedle svojí maminky.

Co říci na závěr? Po dobu své praxe léčil 5,5 milionů lidí a o této činnosti říkal: „Nikdy jsem nikoho nepřemohl, nikoho neporazil, nepobil miliony nepřátel, jako mnozí z těch, kdož si vydobyli nesmrtelnost. Byl jsem jenom bylinkář a mým úkolem bylo zmírnit utrpení a prodloužit život. Ale i když jenom skromně odhaduji, že jsem alespoň jednomu člověku ze sta prodloužil život o jeden rok, pak mi vychází, že jsem zachránil pro tuto krásnou zemi 40 000 let života, a jsem šťasten, protože vím, že jsem žil sice odlišný, ale užitečný život.“

Z jeho vily je v současné době po dvou velkých přestavbách největší domov seniorů v okrese Praha – východ. Vyprávění o jeho vzniku by vydalo na další obsažný článek v našem občasníku.

Václav Kovanda, kronikář obce

Jan Mikolášek s pacienty u své vily v roce 1951 (archiv V. Kovandy)

Celostní léčba je hledáním souvislostí

Lucie Girgleová Hermanyová o své cestě k celostní medicíně

Lucie Girgleová Hermanyová

V Praze - Kbelích má svou poradnu pro homeopatii a tradiční čínskou medicínu MUDr. Lucie Girgleová Hermanyová.

Co je to celostní medicína?

V celostní medicíně se pracuje s „celým“ člověkem – neoddělují se fyzické neduhy od psychických. Vždy se zvažuje provázanost mezi psychickým stavem a fyzickými obtížemi, i když to na první pohled mnohdy není zřejmé. Celostní léčba se tedy nesoustřeďuje pouze na jeden problém, ať už je jakkoliv dominantní. Je to proces hledání souvislostí mezi nemocí a přítomností, rodinou a společností, a dalšími tématy. Především je to však práce v rovině nemoc – zdraví.

Jaká byla vaše cesta k tradiční čínské medicíně?

Lze říct, že poměrně dlouhá. Jistý povrchní zájem o tradiční čínskou medicínu mohu v paměti vystopovat někdy během studií na lékařské fakultě. Do celostní medicíny jsem však hlouběji pronikla teprve s homeopatií. V době, kdy jsem se studiem homeopatie začínala, jsem již za sebou měla několik let práce na rehabilitačním oddělení. Toto studium jsem pak ukončila na mateřské dovolené, což bylo období s homeopatií tematicky velmi silně provázané. Nicméně po celou dobu jsem u sebe podprahově vnímala zájem o čínskou medicínu. Absolvovala jsem tedy nejprve kurs akupunktury pro lékaře, o kterém dnes

mohu říct, že byl dobrým úvodem do tradiční čínské medicíny, ale bez následujícího studia bych se dnes akupunkturu sotva mohla věnovat.

Co je to akupunktura?

Akupunktura je pouze jednou z léčebných metod tradiční čínské medicíny. Spolu s fytoterapií je u nás ovšem nejznámější. Princip akupunktury spočívá v harmonizaci těla ošetřením speciálních, tzv. aktivních bodů pomocí velmi tenkých jehel, které se zavádějí do kůže. Aktivních bodů je na těle několik set a jsou mezi sebou propojeny systémem energetických drah, tzv. meridiánů. Jehla ovšem není jedinou možností ošetření aktivního bodu. Na bodech a dráhách se rovněž pracuje tlakem prstu nebo masáží, na body lze také přikládat baňky či je prohrívat pelyňkem.

S čím za vámi klienti chodí?

Většinou s chronickými problémy, obtížně řešitelnými klasickou léčbou. Z konkrétních diagnóz západní medicíny se jedná např. o alergie a ekzémy, autoimunitní onemocnění, revmatologické diagnózy, chronický únavový syndrom, nejrůznější gynekologické obtíže včetně poruch plodnosti, z neurologických diagnóz např. o migrény a roztroušenou sklerózu, a spousty dalších. Ale klienti mi pochopitelně běžně volají i v případech akutních onemocnění.

Jak probíhá léčba?

Před první konzultací klient vyplní podrobný dotazník. Takto získám základní informace o jeho zdravotním stavu a při konzultaci

pak již probíráme konkrétní obtíže a věnujeme se dalším důležitým tématům, jako jsou stravování, životní styl apod. Vždy se ptám, jaké jsou klientovy představy o terapii a zda si je vědom nutnosti vlastní aktivní angažovanosti v procesu léčby. Při sestavování léčebného plánu vždy zohledňuji přání klienta. Pokud má klient např. strach z akupunktury, rozhodně ho do ní nenutím a navrhuji léčbu čínskými bylinami. Již během konzultace s klientem probírám změny, na kterých je třeba začít pracovat, a zároveň se snažím vysvětlit proč. Závěrem konzultace je pak doporučení individuálních dieteticko-režimových opatření doplněné o léčbu bylinami nebo akupunkturu, případně obojí. Pokud je v plánu zahrnuta akupunktura, klient po určité době pravidelně dochází na aplikaci jehel. Po ukončení léčebné kúry pak následuje kontrola. V případě fytoterapie a homeopatie je kontrola obvykle po 2-3 měsících.

Čím je pro vás jóga?

V čínské medicíně platí, že pro udržení zdraví je třeba, aby energie v těle proudila volně a nepřerušovaně. Je tedy třeba ho udržovat pružné a ohebné. Podobně je tomu v józe. Neméně důležitá je kultura dechu. V józe je to pránajama, v čínské medicíně dechová cvičení v rámci systému čchi-kung. Pokud se nevěnuji cvičení, snažím se co nejvíce času trávit v přírodě. Ono totiž nezáleží jenom na tom, jak dýcháme, ale také co dýcháme.

www.erleichda.cz

Evžen Dub

Při práci se řídím hmatem

Andrea Balážová dokázala svůj zdravotní handicap obrátit ve výhodu

Už třetím rokem provozuje své studio Andrasa na Hradní ulici Andrea Balážová

Jak se vám žije v Jenštejně, proč jste si jej vybrala pro bydlení. Je něco, co zde chybí, nebo naopak něco, co jinde nemají?

Jenštejn jsem si k bydlení vybrala především kvůli jeho poloze, a dobrého spojení do Prahy, jelikož ze zdravotních důvodů nejezdím autem, bylo toto kritérium prakticky nejdůležitější. S bydlením jsem spokojená, a jsem ráda, že má Jenštejn novou mateřskou školku, ta tu podle mého názoru, vzhledem k počtu mladých rodin, které zde žijí, skutečně chyběla. Zpráva o možném

zrušení pošty mne však vůbec netěší.

Vím, že máte v Jenštejně masérský salon. Vždycky jste chtěla být masérkou?

Ano, Studio Andrasa jsem otevřela před třemi lety, a v březnu 2013 jsem v Praze, poblíž I.P. Pavlova zřídila druhou provozovnu studia, která je chráněnou pracovní dílnou, jsou zde zaměstnány pouze osoby se zdravotním postižením. Tým masérů tvoří pouze slabozrací a nevidomí lidé, kteří v tomto oboru patří k těm nejlepším, tito lidé mají nadprůměrně vyvinutý hmat, jejich práce proto dosahuje vysoké kvality. Poměrně dlouho mi trvalo, než jsem se rozhodla, že masáže budou mou profesí. Přesto že mne vždy téma zdravého život-

ního stylu, ke kterému masáže bezesporu patří, zajímalo, akceptovala jsem doporučení svého očního lékaře. Lékař mi tuto profesi dosti důrazně nedoporučil. Důvodem byl, a je, můj zdravotní stav. Fyzicky náročná práce, tedy i práce masérky by mi mohla zrak ještě zhoršit. Několik let jsem pracovala v administrativě na různých asistentních pozicích. Ve chvíli, kdy jsem nastoupila na mateřskou dovolenou s druhým synem, jsem se rozhodla, že se budu masázím věnovat intenzivně a Studio Andrasa bylo na světě. Stále studuji, abych mohla klientům nabídnout skutečně kvalitní služby.

Máte jistý zdravotní hendikep.

Může být pro vás ve vašem povolání vlastně výhodou?

Ano, jsem přesvědčená, že má nevidomost je v tomto oboru, na rozdíl od jiných profesí, vlastně výhodou, při práci se opravdu řídím hmatem, pro maséra je tento smysl ten nejpodstatnější.

Co je na vaší práci nejtěžší? A na vašem podnikání obecně?

Masáže klientům pomáhají od bolestí zad, ulevují tělu i duši a pro mne je radost, když klient odchází spokojený a odpočínutý. Mám velké štěstí v tom, že má práce je pro mne zároveň relaxací, těžké často bývá přimět klienta relaxovat a nechat tělo i mysl regenerovat. Podnikání skýtá určitou svobodu, je ale velmi nutná pila a disciplína.

www.studioandrasa.cz

Kateřina Tůmová

Obcím často chybí koncepce

Problémy územního plánování obcí v sousedství velkých měst očima architekta Filipa Tittla

Na otázky redakce odpovídá arch. Filip Tittel z ateliéru UNIT ARCHITEKTI, který zpracoval právě projednávaný návrh úpravy územního plánu obce Jenštejn.

Jaké problémy v územním plánování a celkovém urbanistickém řešení nejčastěji řeší malé obce v okolí velkých měst?

Největším problémem bývá nekoordinovaná suburbaní zástavba. Zpravidla vzniká nevhodná solitérní zástavba uprostřed parcel, která neodpovídá charakteru okolního vesnického prostředí. Často dokonce vznikají lokality bez provázané uliční sítě, které se zastavují téměř živelně. Ve vyšším měřítku pak v řadě případů bývá problémem nekonceptní celkové uspořádání obcí, kdy jednotlivé zastavitelné plochy jsou vymezeny nahodile bez ujasněné celkové koncepce.

Jak se obcím daří takové problémy řešit?

Podstatné v tomto ohledu je, že řešit tyto problémy „ex-post“ je vysoce komplikované a v případě již realizované výstavby téměř nemožné. Situaci nenapomáhá ani celkové nastavení stavební legislativy, kdy převod pozemků z nezastavitelných na zastavitelné znamená významné obohacení jednotlivých vlastníků bez adekvátních odvodů směrem k veřejné správě, případný převod zpět naopak znamená komplikovaný proces s rizikem kompenzací. Již dnes nicméně existují města a obce, které se k řešení této situace pomalu odhodlávají. Co se týče koordinace uspořádání zástavby v menším měřítku, zde územní plán jako efektivní nástroj zpravidla nestačí. Území je třeba řešit ve větším detailu, který odpovídá plánu regulačnímu, a to alespoň formou územních studií.

Jaké je váš názor na další rozvoj stávajících „satelitů“?

Obecně platí, že „boom“ stěhování obyvatel za město už je za námi, tento proces se postupně zpomaluje. Řada lidí začíná preferovat městský způsob života, blízkost služeb a širokou škálu možností trávení volného času bez závislosti na automobilu. To samozřejmě neznamená, že se v okolí velkých měst úplně přestane stavět, nebo se snad již realizované lokality vyčerpají. Rozhodně ale platí, že aktivita se postupně koncentruje do kvalitních lokalit, které nabízejí buď zajímavé krajinné okolí, nebo příjemnou formu samotné zástavby. Naopak nevhodně řešené lokality, zejména s řídkou a nekoordinovanou „koberečnou“ zástav-

bou, mohou znamenat pro obce velkou zátěž vzhledem k nákladné údržbě infrastruktury a veřejných prostranství.

Je Jenštejn z vašeho pohledu něčím specifický?

Velkým specifikem Jenštejna je historická zástavba původní vesnice. Ta vytváří nesmírně atraktivní scénérii „vesnické krajiny“. Druhým specifikem je Nový Jenštejn, realizovaný jako do určité míry nezávislá lokalita. Oproti běžné suburbaní zástavbě představuje relativně provázaný celek s čitelnou strukturou veřejných prostranství a zajímavým typologickým uspořádáním zástavby.

Jaká lokalita je z vašeho pohledu nejproblematictější (Nový Jenštejn, JZD, Dehtáry ...)

Každá ze zmíněných lokalit má svá specifika, a tudíž i problémy. Areál bývalého JZD je typický venkovský brownfield, pro který bude složité najít adekvátní využití. Navíc bude komplikované vyvážit vztah s existující urbanistickou figurou Jenštejna. Je proto velmi důležité, aby byla proměna lokality koordinována jako celek. Problémem Nového Jenštejna je ne zcela jasné propojení se „starým“ Jenštejnem a nedokonalost celé lokality. Dehtáry jsou malá vesnice s komplikovanější dostupností služeb. Co se týče zastavitelných ploch a potenciálu nové zástavby, jedná se v případě Dehtár asi o nejrizikovější lokalitu. Zastavitelné plochy jsou značně předimenzované, bez zpracování územní studie (kterou upravený plán nově vyžaduje) by zde hrozilo největší riziko nekoordinovanosti a určité nahodilosti nové zástavby.

Můžete nějak vysvětlit využití regulativ územního plánu a dalších nástrojů jako je územní studie nebo regulační plán?

Regulační plán představuje podrobnější územně plánovací dokumentaci, která řeší území ve větším detailu. Určuje podrobnější parametry zástavby, zpravidla vymezuje stavební čáry, podrobnější výškovou regulaci a obecně urbanistickou typologii (tedy detailní charakter zástavby). Zároveň přesně vymezuje veřejná prostranství, říká základní uspořádání jejich parteru a trasuje technickou infrastrukturu.

Územní studie je poměrně flexibilní dokument, ve vztahu k menším obcím může mít dvě základní polohy:

- Může detailně řešit (koordinovat) uspořádání vybraných lokalit – v tomto případě se stává

jakousi „soft“ verzí regulačního plánu. Na rozdíl od regulačního plánu není přímo závazná, je ale neopomenutelným podkladem pro rozhodování, nelze se tedy od ní bezdůvodně odchýlit. V tomto případě musí navazovat na územní plán a ten může její zpracování ve vybraných lokalitách vyžadovat.

- V druhé poloze pak slouží k prověření vybraných aspektů v území před tím, než se zpracuje nový územní plán či změna územního plánu, nebo čistě jako podklad pro vybraná rozhodnutí obce. **Můžete nějak popsat, jakým způsobem jste se vypořádali s původními prostorovými regulativy v lokalitě Nový Jenštejn (jednosměrné ulice s obrátěním, obousměrné komunikace a solitérní výstavba na okraji)?**

V rámci projednání návrhu úpravy územního plánu byla uplatněna připomínka, týkající se primárně popsanych regulativů. Hned na úvod je třeba představit, že se jedná v kontextu celkového urbanistického řešení Jenštejna o drobnosti, navíc z velké části založené spíše na nedorozumění. Dosavadní územní plán obousměrnost komunikací nepředepisoval. Pouze určoval u obousměrných komunikací skladbu jejich profilu a minimální šířku odkazem na třídění dle české technické normy, které bylo v její poslední verzi ovšem již opuštěno. I z tohoto důvodu byl tento odkaz vypuštěn v úpravě územního plánu. Bez ohledu na výše zmíněné je vhodné doplnit, že požadavek na obousměrnost všech komunikací, a to s velkou šířkou, by byl v zastavěném území vesnice velmi kontraproduktivní – takové ulice jednak vytváří prostranství měřítek, která neodpovídají komornímu měřítku venkovské zástavby, zvyšují náklady na údržbu ze strany obce a vzhledem k šířce komunikace namísto zklidnění dopravy podporují rychlejší jízdu a jsou tak pohodlnější pro nežádoucí tranzitní dopravu.

Co se týče obrátěšť, stávající územní plán obsahoval požadavek na obrátěš pro nákladní automobily na konci slepých ulic, ovšem se zcela nejednoznačným výkladem. Doslova říkal, že slepé ulice delší než 55 metrů se nepovolují, ale zároveň musí být zakončené obrátěštem. Úprava územního plánu tak zůstala u délkového omezení slepých ulic. Opět lze obecně doplnit, že řešení obsluhy území pomocí slepých ulic s obrátěštem je mírně řečeno nešťastné. Když už má být území zneprůjezdné-

no pro individuální dopravu (což samo o sobě není ideální řešení), je vhodnější vozidlům zajišťujícím svoz odpadu a dalšímu zásobování umožnit plynulý průjezd například po pojízdných chodnicích spíše než realizovat prostorově náročné obrátěšty.

Současný územní plán skutečně předepisoval „solitérní zástavbu“ na okrajích lokality Nový Jenštejn, jako snad jediný prostorový regulativ pro oblast celého Jenštejna. Úprava územního plánu oproti tomu doplňuje celkový systém prostorové regulace – zejména výškovou regulaci a vztah zástavby k veřejným prostranstvím. Především ale zavádí povinnost zpracovat pro jednotlivé lokality územní studii, která musí podrobně prostorově uspořádat zástavbu vyřešit.

Zmíněný obecný, ale paušální požadavek na „solitérní výstavbu“ může efektivnímu řešení lokality bránit, v návaznosti na již realizovanou zástavbu může navíc působit zvláštně. To, jestli v úpravě územního plánu zůstane, vyplyne z vypořádání veřejného projednání. Obecně lze nicméně konstatovat, že na tomto regulativu kvalita zástavby Nového Jenštejna nestojí a nepadá. Lze si představit poměrně kvalitní řešení i se solitérními domy, byť tím může být manévrovací prostor obce více omezen.

Jakým způsobem lze podle vás dosáhnout účinné „páky“ obce na majitele zastavitelných pozemků vzhledem k potřebným veřejně prospěšným návaznostem a současně umožnit majitelům využít takové pozemky?

Územní plán může poměrně efektivně řešit prostorové návaznosti. Pro veřejně prospěšné stavby umožňuje předepsat předkupní právo obce nebo dokonce využít titulu vyvlastnění konkrétních pozemků. Složitější je to s rovinou ekonomickou. Zde již zasahujeme do oblasti daňových povinností a odvodů. V České republice bohužel neexistuje efektivní propojení daňového systému a územního plánování, které by situaci efektivně řešilo. Může být využit institut plánovací smlouvy pro vybírání příspěvků na infrastrukturu před realizací jednotlivých staveb. Stále ovšem platí, že neefektivnějším nástrojem je dohoda. Kvalitní prostředí a fungující služby nejsou jen zájmem obce, ale v konečném důsledku zároveň zvyšují i hodnotu pozemků a nemovitostí soukromých vlastníků.

Zeptali jsme se developerů

V Jenštejně jsou v současné době tři lokality, které vlastní developerské společnosti

Redakce Jenštejnského občasníku oslovila tři developerské společnosti, které působí v Jenštejně nebo tu vlastní své pozemky.

Společnost Nový Jenštejn a.s. (dříve Devo) vlastní zastavitelné pozemky navazující na současnou výstavbu nového Jenštejna a společnost Bayeta s.r.o. pak rozsáhlé a podle platného územního plánu nezastavitelné pozemky mezi Jenštejnem a Radonicemi. Poslední společností je BB Invest, která už delší dobu připravuje projekt rodinných domů v prostoru mezi bytovkami a areálem bývalého JZD.

Bayeta

Zástupce společnosti Bayeta s.r.o. Dmitrij Marenkov nám zaslal informaci, že společnost nemá pro budoucí roky zatím nic v plánu. První etapa výstavby domů v Radonicích končí a ostatní pozemky v Jenštejně a Radonicích byly pronajaty zemědělcům. Plánům společnosti Bayeta jsme věnovali prostor už v Občasníku z prosince 2013.

Nový Jenštejn

Za Nový Jenštejn a.s. nám své odpovědi zaslal Martin Taťáček:

Jaké jsou vaše aktuální plány s využitím vašich pozemků v katastru obce Jenštejn?

Vzhledem k danému územnímu plánu lze do budoucna očekávat na nezastavěných pozemcích společnosti Nový Jenštejn výstavbu, navazující na stávající koncepci rozvoje oblasti s řadovými či samostat-

nými rodinnými domy. Stávající územní plán umožňuje výstavbu občanské vybavenosti ve 3 lokalitách.

Jaká je současná situace s vlastnictvím a zástavou pozemků určených pro další etapy výstavby?

Vlastníkem pozemků pro další výstavbu je Nový Jenštejn a.s. Zástavu pozemků má věřitelská společnost Sberbank CZ a.s.

Máte nějaké připomínky nebo výhrady k aktuálnímu územnímu plánu obce? Chystáte se iniciovat nějakou jeho změnu nebo úpravu?

Stávající stav územního plánu nám nezbyvá než respektovat. Co se týče iniciativ obce o aktualizaci či zpracování nového územního plánu, naše připomínky jsme samozřejmě stavebnímu úřadu zaslali. Zjednodušeně řečeno, kromě několika technických nesrovnalostí v posledních návrzích se snažíme v našich připomínkách odbourat dělení obyvatel obce na „Nový“ a „Starý“ Jenštejn a pomoci k lepší komunikaci a propojení obou částí obce a uchovat plochy pro občanskou vybavenost v místech, která lze i v krátkodobém horizontu k tomuto účelu využít.

Jaký je váš názor na současný stav občanské vybavenosti a technické infrastruktury v obci? Jste připraveni se na jejím rozvoji nějak podílet?

Co se týče technické infrastruktury, stejně jako tomu bylo dříve, počítáme kromě budování nové infrastruktury i s dalšími příspěvky a spoluprací

Vizualizace části projektu Starý Jenštejn (BB Invest)

při posilování a údržbě stávající infrastruktury. Občanská vybavenost je otázka, u které vůči stávajícím i novým klientům cítíme velký tlak na její rozvoj a je to záležitost, kterou bude nutné v dalším rozvoji projektu přednostně řešit.

Jaké jsou vaše dosavadní zkušenosti ze spolupráce s vedením obce a zastupiteli?

Bohužel, až do počátku letošního roku byla v poslední době komunikace s vedením obce velmi obtížná. Vzhledem k velkému množství změn v zastupitelstvu bylo velmi obtížné udržet kontinuitu některých jednání a záležitostí, kdy pozdní konání obce, změny dohod, či absence spolupráce obce nebyly výjimkou.

BB Invest

Zástupce společnosti nám poskytl následující shrnutí aktuálního stavu a budoucnosti projektu:

„Cílem výstavby v rámci akce Starý Jenštejn v lokalitě navazující na areál bývalého JZD je vybudování celkem 20 řadových RD a s tím souvisejících areálových komunikací a inženýrských sítí. Součástí je i úprava a oprava obecní komunikace v části od rybníčku.

Pozemky určené pro stavbu jsou umístěny v intravilánu obce Jenštejn a jsou v majetku investora. Pozemky na severní straně sousedí s dvěma bytovými domy, na jižní straně pak s bývalým areálem JZD. Z východní strany jsou pozemky ohraničeny silnicí III. třídy mezi obcemi Jenštejn a Radonice (ulice Radonická), ze západní strany jsou pozemky lemovány místní účelovou komunikací vedoucí do areálu bývalého JZD.

Výstavba dvoupodlažních rodinných domů pro pět až šestičlenné rodiny je plánována na rok 2015“.

Jiří Hulík

Aktuálně o úpravě územního plánu

Návrh úpravy územního plánu má za sebou veřejné projednání

V jakém stavu je úprava územního plánu obce a jaké se předpokládají následující kroky a termíny?

Úprava územního plánu se blíží do cíle. V červenci proběhla schůzka zástupců obce, starostky Jany Ivanišové a Magdalény Hlaváčkové, zastupitele pověřeného za obec k jednání ohledně úpravy územního plánu, a zpracovatelů návrhu úpravy územního plánu architektů Filipa Tittla a Jana Karáska (UNIT architekti), na úřadu územního plánování u architektky Sylvie Matějkové (pořizovatel úpravy ÚP Jenštejn) nad připomínkami

a námitkami, vznesenými k navrhované úpravě během veřejného projednání.

Projednávala byla i tzv. „petice“, tedy věcně shodná připomínka některých občanů Jenštejna, kterou úřad musí vypořádat jako námitku. Na základě tohoto jednání vypracovala architektka Matějková návrh vypořádání připomínek a námitek a úkolem architektů je dle jejího návrhu vše zpracovat do čistopisu úpravy ÚP a předložit zastupitelstvu obce.

Všechny 3 „regulativy“ byly projednávány na červnovém zasedání zastupitelstva, na kte-

rém zastupitelé vyjádřili podporu tzv. 3. regulativu, tedy požadavku na soliterní charakter zástavby na okraji zastavěného území. Zastupitel Petr Dovolil, jako předkladatel návrhu, však nechtěl o regulativech hlasovat jednotlivě a jako celek zastupitelstvem neprošli.

Kdy se předpokládá schválení úpravy územního plánu obce?

Čistopis úpravy územního plánu k jejímu finálnímu schválení bude připraven pro zářijové zasedání stávajícího zastupitelstva. Bude-li úprava schválena, bude mít obec v rukou nástroj odpovídající aktuální legislati-

vě ale i soudobým poznatkům z praxe územního plánování. V mnohém bude lépe chráněna krajina v okolí obce. Zástavba bude regulována citlivěji a adresněji.

Na území nového Jenštejna (stejně tak jako na ploše bývalého JZD a na rozvojových plochách v místní části Dehtáry) to například znamená, že nově stanovená podmínka územní studie přináší pro obec šanci podstatně lépe ovlivnit charakter budoucí zástavby, než je tomu nyní.

Magdaléna Hlaváčková, zastupitelka

Problémy se liší s dostupností od Prahy

Ing. arch. Sylva Matějková z odboru územního rozvoje městského úřadu v Brandýse n. L. odpovídá na otázky redakce

Jaké problémy ve vztahu k územnímu plánování nejčastěji řeší malé obce ve vaší působnosti?

Malé obce se na úřad územního plánování obracely ve věcech pořizování územně plánovacích dokumentací – tedy územních plánů, jejich změn i úprav a územních studií a také pro radu, vyjádření a odbornou pomoc při rozhodování v území. Problémy se výrazně liší s dostupností od Prahy. Dojezdový čas z Prahy je významnější než třeba velikost obce. U většiny obcí „za Labem“ jsou problémy i jejich řešení významně odlišné. Malé obce v podobné dojezdové vzdálenosti od Prahy jako Jenštejn řeší nejčastěji změny nezastavitelných území na zastavitelná, vnitřní organizaci takových území, tedy územní studie, komunikace, veřejná prostranství, občanskou vybavenost – tedy chybějící školy, školky, různé podnikatelské projekty. Kanalizace. K řešení jsou také problémy vyplývající ze soužití starousedlíků a nových obyvatel. **Jaké jsou možnosti takových obcí problémy řešit, rozhodovat a nebo ovlivňovat?**

Nástrojů k řešení problémů, například nástrojů územního plánování, plánovací smlouvy, dohody o parcelaci, atd. je dnes

dostatek, odborná pomoc je také k dispozici. Důležité je, zda obec řídí lidé, kteří mají zájem o její rozkvět, mají důvěru občanů a jsou ochotni vložit mnoho práce. Na prvním místě je důležité vědomí, že nikdo jiný, než samospráva obce nemůže tyto problémy řešit. Je potřeba se k tomuto rozhodování „postavit čelem“. S vědomím, že obec rozhoduje za své občany, že zachází s penězi „z daní svých občanů“, není těžké žádat příspěvek od toho, kdo bude mít zisk „z přivedení nových obyvatel“ do obce. Vyžaduje to velké úsilí, snahu problémy předvídat, být připraven řešit mnoho problémů, ale zejména udržet vizi. V rozšířené působnosti úřadu územního plánování je několik obcí, jejichž starostky a starostové jsou skvělými osobnostmi, kteří se o své obce opravdu starají „celou duší“. Velice si jich vážím. Ale praktické možnosti, které využívají, jsou velice různé a jejich rozhodnutí často opačná než u sousedů, přesto pro jejich obec správná.

Jaké jsou vaše zkušenosti s developery velkých obytných projektů v souvislosti s jejich „vstřícností“ k potřebám obcí?

Developer je „podnikatel s územím“ a v rámci svého podnikání se snaží zvýšit zisk. Proto obcím

nabízí to, co jeho rozpočet nezatíží a obce rády přijmou jako vstřícnost a nabídku. Developer svou úlohu často končí ve fázi územního rozhodnutí nebo stavebních povolení, „vidí“ a řeší tedy problémy těchto fází, nemívá zájem „předvídat problémy budoucí“ a ani tyto problémy nepokládá za své úkoly a nemá snahu přispět k jejich řešení. Velká skupina problémů nastává teprve s příchodem nových obyvatel. Ti jsou také často v mnohém „náročnější“ než starousedlíci, bývají z města a jsou zvyklí na lepší „servis“, a to může být pro obec překvapením. Objevují se požadavky na zajištění komunikací, veřejného osvětlení, veřejné zeleně, veřejného vybavení, zejména školek, škol, dětských hřišť. Většinu těchto požadavků je povinná řešit na svém území obec. Často je již developer „již pryč“, když se problémy objeví, často se noví obyvatelé cítí podvedeni (developer nás ujistil, že obec zajistí...), často se cítí podvedena obec, často teprve později vidí, jak velké náklady s dovybavením něčeho mohou být. Vstřícnost k obcím? Ano, developer mívá vstřícnost k obci zejména v období, kdy o něco usiluje. Často slíbí obci pomoc s řešením nějakého aktuálně palčivého problému (oprava chodníků, kanali-

zace, školka...). Obec je zpočátku nadšena a v tomto nadšení „zapomene“ na spoustu dalších problémů, které nová výstavba může do obce přinést, má snahu je přehlížet nebo přecenit své síly. Později sice obec zjistí svůj omyl (nechala se uchláholit lákavým dárkem), mívá snahu nějak na developera „vymoci“ řešení problémů, které se teprve objevily, ten již ale bývá finančně vyčerpan, nebo mívá pocit, „že to nebylo domluveno“, že obec přichází s dalšími a dalšími požadavky a že ho tedy chce „vysávat“. A to nemluvíme o případech, kdy někdo od začátku „nehrál fěr“.

Je Jenštejn z vašeho pohledu něčím specifický?

Báječné dědictví krajinné, urbanistické, historické. Hodně architektů. Ale nikdo, komu by dělalo radost starat se o obecní věci a přitom měl důvěru a dlouhodobou podporu v obci, odvahu dlouhodobě převzít odpovědnost za rozhodování a ještě dostatek času „starat se“.

Jaká lokalita je z vašeho pohledu nejproblematictější („Nový Jenštejn“, JZD, Dehtáry, ...)?

Všechno jsou to jen dílčí, rychleji či pomaleji řešitelné problémy. Co ale chybí? „Vědomí celku“, priority, celková koncepce, vize.

Jiří Hulík

OBECNÍ SLOUPEK

• Žáčci, kteří navštěvují základní školu v Satalicích, budou mít od prosince tohoto roku možnost dopravit se za výukou autobusem, aniž by museli složitě přestupovat nebo docházet pěšky do sousedních Radonic.

Ačkoli se toto zdálo z počátku nereálné a nebo přinejmenším drahé v poměru k počtu žáků, kteří školu v Satalicích navštěvují, podařilo se po naléhání na Krajský úřad Středočeského kraje obměkčit srdce tamních úředníků a bylo nám přislíbeno prodloužení linky č. 376 až do Jenštejna na ulici Hradní v režii přímo z rozpočtu Kraje. V prosincové změně jízdních řádů by už tedy měl být nově ranní spoj v 7:40 z Jenštejna do Satalic a odpolední dva spoje ze Satalic do Jenštejna v časech 13:15 a 15:30.

Obecní pokladna tímto uspoří na vícenákladech za provoz těchto linek téměř 120 000 Kč ročně. Tentokrát bylo jednání na Krajském úřadě

více než prospěšné a tímto jim děkují za pomoc.

Zdeňka Fryková, místostarostka

• Od května jsme opět oživil tradiční a zástupci obce chodí s květinou blahopřát našim občanům ke kulatému či významnému životnímu jubileu. Zástupci obce navštíví seniory poprvé v den jejich 80. narozenin, poté při příležitosti 85. a 90. narozenin. Po dovršení úctyhodných 90. let bude obec navštěvovat tyto seniory každým rokem.

V květnu jsme společně s našimi seniory oslavili jednu významnou 90. narozenin, v červenci pak kulaté 80. narozeniny a v srpnu krásné 92. narozeniny. Blahopřejeme!

Pavla Rachová

• Obec Jenštejn využije možnosti zapsání do programu záchrany architektonického dědictví pod ministerstvem kultury. Zastupitelstvo obce na svém 33. zasedání schválilo podání žádosti o účelovou dotaci z tohoto programu. Pokud bude žádost vyhověna, bude mít obec

možnost čerpat prostředky na opravu celé hradní věže.

Od roku 2012 je k dispozici projekt s rozpočtem 2,5 mil. Kč, ale dosud se nedařilo nalézt finanční zdroje. Nyní je tento projekt součástí žádosti. Spolufinancování obce bude ve výši 15-20% z celkové ceny projektu.

Pavla Antošová

• V návaznosti na kontroly odboru životního prostředí a na základě jejich závěrů bude ve stávající přečerpávací jímce V Katovičkách instalováno strojní zařízení mechanického předčištění. Toto doplnění technologie povede ke zvýšené spolehlivosti čerpání odpadních vod do ČOV a především se odstraní nebezpečí znečištění rybníka za ČOV. Dodavatel tohoto zařízení bude vybrán výběrovým řízením v průběhu září, realizace proběhne do konce roku 2014.

Pavla Antošová

• Svoz komunálního odpadu probíhá jednou týdně, každý pátek v ranních hodinách (cca

kolem 5:00). Každý dům má svoji popelnici (o objemu 120 l). Na ní je potřeba mít nalepenou aktuální polepek dokazující, že byl zaplacen svoz na daný rok. Popelnice je k vyzvednutí na obecním úřadě v úředních hodinách.

Nově pro vás obec připravila možnost nákupu svozových pytlů od společnosti AVE. Tyto speciální pytle slouží k jednorázovému svozu (pro případ potřeby zvýšeného odvozu komunálního odpadu) a mají objem 120 l, stejně jako popelnice. Jednorázový poplatek za pytel je 50 Kč a cena je včetně odvozu. Pytle jsou označeny a jediné takto označené pytle budou odvezeny ve dnech svozu odpadu, tj. každý pátek. Pro svoz je nutné umístit pytle na přístupné místo vedle nádob na komunální odpad.

Více informací o svozu komunálního a bio odpadu vám rádi poskytneme na Obecním úřadu v úředních hodinách.

Klára Ivanišová, Pavla Rachová

Radonice mají nový park

V červnu byl dokončen radonický park Amerika a obecní dům

Radonický park (J. Hulík / srpen 2014)

Na to, jak se takový park navrhuje a realizuje, jsme se zeptali arch. Michala Karase, který je autorem návrhu nového obecního domu v Radonicích a nového radonického parku, nazvaného Amerika.

Jak vznikly první nápady při tvorbě parku? Měl jste úplně volné ruce nebo jste dostal od obce zadání?

Od obce jsem dostal rámcové zadání: místo pro aktivní odpočinek, hry, relaxační cvičení, možnost pořádání kulturních a shromažďovacích akcí, zakomponování vodní plochy, vyřešit návaznost na stávající komunikace v obci. V průběhu zpracování ideového návrhu se konkretizovala obsahová náplň parku. V souvislosti s budováním vodní nádrže a odtěžením zeminy jsem navrhl pahorek, který umožní vsadit stupňovité hlediště amfiteatrálního charakteru, v zimě pak třeba umožnit sáňkování a napomáhá prostorotvorností ke zvýraznění centra parku a zároveň při jeho obcházení překvapení, co nás čeká dál.

Podstatné pro mne bylo umís-

tit hlediště, scénu a altán, který slouží též jako zázemí scény, a vodní plochu do vzájemné kompozice v centru parku. Musím říci, že vlastní výběr lokality (i když z jiného důvodu) byl velmi šťastný, to místo má svoji atmosféru a je svým „roklinným“ charakterem oživením v rovinaté polabské nížině.

Spolupracoval jste s nějakými odborníky při návrhu vodních ploch a zeleně? Jakou máte z této spolupráce novou zkušenost?

Ano, to je samozřejmě nutné. Vodohospodářství je specifický obor a byl jsem rád, že se ho ujal Martin Dobeš, který se specializuje na rybníkářství a úpravy vodotečí. Jeho firma také byla nositelem zpracování realizačního projektu. Moje představy trochu změnil umístěním vodní plochy a regulací potoka, která se mi velmi líbí. Umístěním vodní plochy z technických důvodů a tím i osy amfiteátru se dostal vzájemný vztah scény a hlediště do nepatrně nepříznivější situace vzhledem ke světovým stranám a oslunění.

Co se týče zeleně, specifikoval jsem spíše prostorotvorné záležitosti. Tedy umístění soliterních prvků, pásové nízké křoviny atd., aby děti například při sáňkování nepadaly z pahorku do potoka. Obec si objednala dendrologa. Mým přáním je, aby se výběr zeleně co nejvíce blížil okolnímu porostu.

Co všechno vás při tvorbě napadlo (a nedostalo se třeba ani na papír) a co z těchto nápadů se nakonec zrealizovalo?

Trochu bych tu otázku obrátil. Výsledek je vždy určitým kompromisem názorů a technických i finančních možností investora. Na papíře byly všechny mé nápady. Tedy – moji představou bylo od počátku použít přírodní materiály. Pro herní a cvičební pomůcky jsem v maximální míře chtěl použít akátové dřevo v kulaťině pro svou rostlou přirozenost a výhodu, že nedělá trisky. To jsem chtěl použít také jako nosnou konstrukci zastřešení pódia, nakonec to nevyšlo. Totéž platí o lávce altánu, která je vysunuta nad vodní hladinu. Měla být zavěšena na táhlech kotvených do vykonzolaných trámů střechy altánu. Dopadlo to jinak. Ale jak jsem již zmínil, kompromisy se řešily za mé účasti a připomínky, které jsem měl, byly v možné míře akceptovány.

Uvnitř parku se nesmí díky zvolenému povrchu jezdit na kole. Bylo to takto myšleno už od počátku a proč?

Navrženy jsou mlatové pěší komunikace, mohou být pojízdné dle použité technologie, to jsem neovlivňoval. Je to opatření obce související s provozním řádem parku.

Jak fungovala spolupráce s obcí

jako investorem, s realizační firmou a s technickým dozorem na stavbě?

Z toho, co jsem již řekl, je doufám patrné, že spolupráce s obcí přes některá úskalí, která se vždy objeví, byla vynikající. Rada obce v čele se starostou Stanislavem Němcem, velkým místním patriotem, je velmi zodpovědná a akční. Prvních pár rodinných domů jsem v obci navrhnul před sedmi lety a od té doby pozoruji, jak se neustále něco buduje – nové komunikace, údržba zeleně, nový obecní dům s prodejnou a sálem a obecními byty. Co se týče realizačních firem, mám vzhledem ke svému postavení v systému projektové přípravy zprávy pouze z „druhé ruky“. Obecní dům dostavovala jiná firma, než ji započala, u parku se s dodavatelem projeví také potíže. Bohužel jsem přesvědčen, že za to může zákon o veřejných zakázkách, který dává přednost nejnižší ceně bez ohledu na to, že investor je schopen si práce objednat například u místních řemeslníků, kteří jsou prověřeni svou prací.

Mimochodem můj praděda Josef Olexa měl v Brandýse n. L. písmomalířskou dílnu (před náměstím, nyní je tam panelák) a protože měl dost synů, tak mezitím dělali krovy na báně kostelů a kaplí.

Ale zpět, samozřejmě tento přístup by znamenal obejití zákona a navíc by znamenal více práce pro technický dozor investora a ostatní zainteresované. To se ale díky okolnostem stejně stalo a technický dozor investora, starosta a rada obce to museli řešit.

Evžen Dub

Prostor pro dětskou hru i tvořivost

Rozhovor s ředitelkou Mateřské školy Radonice Pavlínou Drnkovou

Díky otevření nové třídy v Mateřské škole v Radonicích zde od září najde místo i 25 jenštejnských dětí. Jejich rodiče budou kromě základního poplatku a stravy platit navíc částku 2 000 Kč měsíčně, tedy stejně tolik, kolik přispívá radonickým dětem obec Radonice. Co můžou rodiče od školky čekat, o tom hovoří její ředitelka Pavlína Drnková.

Jak je to přesně s navýšením kapacity radonické školky? O kolik míst se navýší kapacita?

Kapacita naší mateřské školy byla 37 dětí. Máme jednu třídu s 25 dětmi a jednu třídu s 12 dětmi.

Od září ale v prostoru dřívější sa-moobsluhy vznikla nová třída pro dalších 25 dětí.

Jak byste stručně charakterizovala radonickou školku? Co nabízí dětem, na čem stavíte, jaká je vaše filozofie?

V MŠ Radonice se snažíme navazovat na výchovu v rodině, dbát na nenásilný přechod dítěte do školky a tím mu usnadnit jeho první krůčky bez maminky. Respektujeme individuální potřeby každého dítěte, dbáme na dostatek podpory a péče, kterou dítě potřebuje. Usilujeme o rozvíjení dětské osobnosti, a o to, abychom

dítěti byli schopni poskytnout základ zdravého sebevědomí a sebestojnosti.

Naším hlavním cílem je, aby se dítě ve školce cítilo dobře, spokojeně, bezpečně a aby mu byl poskytnut prostor pro hru, tvořivost, spontánnost a aby dítě dostalo dobrý základ, ze kterého bude čerpat po celý svůj další život.

Sama bydlíte v Jenštejně, jak vedla vaše cesta do radonické školky, odkdy tam působíte?

Má cesta začala při plnění povinné praxe na střední pedagogické škole. Radonickou školkou

jsem měla za rohem, tak jsem se rozhodla praxi absolvovat v ní. Ve školce se mi líbilo a byla tam příjemná rodinná atmosféra, a proto jsem do ní po ukončení studia v roce 2009 nastoupila jako učitelka. V roce 2013 jsem dostala možnost stát se ředitelkou této školky. Jelikož jsem se v Jenštejně narodila, jsem ráda, že mám možnost přijmout děti z Jenštejna do naší školky a pevně doufám, že se jim v radonické školce bude líbit a věřím, že vše bude probíhat hladce a bez problémů.

Martin Šidlák

Jak se žije u sousedů: Dřevčice

O životě a běžných starostech i radostech v sousední obci píše Lucie Malá

Jak dlouho bydlíš v Dřevčicích?

Co se za dobu tvého pobytu v Dřevčicích změnilo?

Ve Dřevčicích bydlím asi 10 let. Ale jezdila jsem sem už od malička za babičkou. Asi před 10 lety jsme se nastěhovali k babičce do bytu a naši začali stavět na nových parcelách u hřiště baráček, takže se od té doby vesnice celkem dost rozrostla, a to jak o nové baráky v části, které se říká Na výsluní, tak o 3 bytovky u silnice.

Jakou vybavenost v obci máte?

Jak to vypadá se sportovišti, zázemím pro děti, mládež?

Ve Dřevčicích se nachází Dřevčický wellnes park, který je z části domov pro seniory a z části wellnes pro veřejnost (masáže, sauna, whirlpoolka...). Ve wellnesu se také nachází nekuřácká a příjemná restaurace se zahrádkou a pískovištěm pro děti. Také je tam prostor pro cvičení (jóga, zumba, pilates...). U silnice se nachází hospoda U Březinů, kde si můžete pochutnat na české kuchyni, posedět na pivo nebo uspořádat rodinou oslavu s grilovanou kýtou. Základní škola ve Dřevčicích je od 1. až do 5. třídy. Ve škole se také nachází mateřská školka a tělocvična, ve které v odpoledních hodinách probíhají různá cvičení pro dospělé (step ae-

robic, bodystyling...). Děti si můžou hrát buď na fotbalovém hřišti, u kterého se také nachází dětské hřiště s prolézačkami, nebo v parku, kde si můžou zahrát basket nebo jiné míčové hry. Podle mě je prostor parku málo využit a dalo by se tam přidělat více atrakcí pro děti. Celkově si myslím, že toho ve Dřevčicích moc není, co se týče hřišť a třeba i nějakých kroužků pro děti. Fotbalové hřiště má být v brzké budoucnosti zastavěno a nové sportovní středisko má být vybudováno na poli směrem na Popovice.

Pořádáte nějaké pravidelné akce pro občany?

Ve Dřevčicích je Sdružení dobrovolných hasičů, fotbalový klub Sokol, Myslivecké sdružení a taky občanské sdružení Dřeváček. Hasiči pořádají 1x za rok ples. Letos oslavili výročí 120 let a konala se velká akce v parku u školy, ve kterém k této příležitosti hasiči postavili pódium. Sokol kromě jiného organizuje zábavy (Mikulášskou, Silvestrovskou, Posvícenskou a Velikonoční) nebo akce pro děti (dětský den). Myslivecké sdružení také organizuje 1x ročně ples. Občanské sdružení Dřeváček pořádá akce zaměřené především na děti a jejich rodiče, ale i ostatní obyvatele. Pořádané akce byly například Ha-

Lucie Malá (Dřevčice)

lloweenský průvod, Máje, vánoční a velikonoční jarmark a párty spojená s koncem školního roku, která se vždy koná u rybníka a pokaždé má jiné téma.

Jak u vás funguje starosta a zastupitelstvo?

Se zastupitelstvem a starostou nemám žádné osobní zkušenosti, ale předpokládám, že jsou lidé spokojení, protože starosta je ve funkci od roku 1990.

Kateřina Tůmová

DŘEVČICE

Praha - Východ

Velikost katastru: 5,61 km²

Počet obyvatel 2000: 474

Počet obyvatel 2013: 717

Rozpočet 2000: cca 4 mil. Kč

Rozpočet 2013: cca 12 mil. Kč

Starosta: Jiří Kolář

Web: www.drevcice.cz

Jak dál s dopravou v Radonicích?

Součástí projednávané změny územního plánu Radonic je i obchvat navazující na zápskou silnici

Radonice v současné době řeší dvě úpravy svého územního plánu. Z pohledu Jenštejna je zajímavější změna číslo 2, která zahrnuje rozšíření stávající komerční zóny a související obchvat obce.

Hlavní a v podstatě jedinou naší motivací pro zařazení této komerční plochy do ÚP bylo to, že budoucí investor by zaplatil právě navrhovaný obchvat, který by měl ústít na „staré zápské“. Jsme přesvědčení (a máme pro to i exaktní data z aktualizovaného dopravního průzkumu), že dopravní zatížení obou našich obcí je již teď velmi vysoké a bez zásadního řešení do budoucna neúnosné.

Při dopravních průzkumech z počátku roku 2011 i z května letošního roku bylo v úseku Jenštejn-Radonice a zpět fyzicky napočítáno cca 2600 vozidel denně. Jedná se samozřejmě z drtivé míry o transitní dopravu od Brandýsa (tzn. přes Dřevčice, Jenštejn a Radonice) na dálnici a Horní Počernice. Toto číslo se bezpochyby podstatně navýší, pokud bude postavena další etapa „Nového Jenštejna“. Podle dostup-

né projektové dokumentace bude tato lokalita dopravně obsloužena pouze de facto slepou páteří komunikací v ulici Hradní, takže veškerá doprava bude muset probíhat touto ulicí již zastavěnou lokalitou (a to tam i zpět) a následně bude z podstatné části pokračovat přes Radonice na dálnici.

Obdobně vážná situace je přes Dehtáry, kde již ve zmiňovaném roce 2011 projíždělo denně 2.200 vozů, letos dokonce už 2.400. I zde je potřeba počítat s dalším navýšením po vybudování plánovaného sedmitisícového města mezi Mstěticemi a Zápy.

Vybudování obchvatu Radonic a jeho napojení na zkapacitněnou „starou zápskou“ by znamenalo, že transitní doprava od Brandýsa by byla svedena na začátku Dřevčic směrem na Svěmyslice, kde by na křižovatce „Zápy - Radonice“ odbočila právě na opravenou „zápskou“ silnici a zcela mimo zástavbu by za současnou komerční zónou v Radonicích byla svedena na dálnici. Zároveň by samozřejmě na tuto komunikaci byl napojen i Nový Jenštejn,

takže ve výsledku by to znamenalo, že vaše obec by nebyla rozříznuta neúnosnou dopravou na „starou“ a „novou“ část, Nový Jenštejn by byl rozumně napojen ze dvou stran, ubyla by i doprava v Dehtárech. Značné ulehčení by to znamenalo i pro Dřevčice a Svěmyslice a ve finále samozřejmě i pro Radonice.

S celoživotní zkušeností a znalostí našeho okolí jsem přesvědčen, že tato varianta by byla pro všechny naše obce přínosná. Argument, že by hrozil nový transit přes současný Nový Jenštejn myslím není možné akceptovat, protože to jednak lze velmi jednoduše vyřešit dopravním značením a jednak běžný řidič, jedoucí od Brandýsa, nebude mít motiv jezdit zastavěnou a klikatou trasou, když bude moci jet po rovné silnici mimo obec.

V každém případě by však znamenalo vybudování okruhu zásadní zklidnění dopravy a zlepšení kvality života v našich obcích již při současném stupni zastavěnosti a dopravního zatížení, nemluvě o stavu po eventuální dostavbě Nového Jenštejna.

Jsem přesvědčen, že bychom jako dotčené obce měli na tomto řešení pracovat společně a dovést ho k realizaci.

A to i přes to, že vybudování komerční zóny a tím i získání finančních prostředků na obchvat narazilo (a asi správně) na ochranu zemědělské půdy, která má jistě také svou důležitost.

Na nás, jako občanech dotčených obcí je, abychom se rozhodli, který zájem považujeme z dlouhodobého hlediska za důležitější - zda ochranu půdy, nebo odvedení dopravy a nebo naši takové řešení, které bude respektovat obě tato hlediska.

Myslím, že bychom se měli pokusit právě o to poslední - snažit se o vybudování obchvatu a zkapacitnění zápské silnice i bez komerční zóny a zajistit financování z jiných zdrojů.

Určitě to nebude jednoduchý úkol, ale domnívám se, že pokud spojíme své síly, může být reálný i když to určitě není otázka krátké doby.

Stanislav Němec, starosta Radonic

Láska na Jenštejně

O výsledcích literární a výtvarné soutěže píše hlavní iniciátorka Klára Zemanová

2. kategorie 1. místo - Nela Hodačová, 9 let, ZUŠ Velké Popovice

Láska na Jenštejně - tak to bylo téma letošní výtvarné a literární soutěže. Do výtvarné soutěže, která měla letos již 2. ročník, poslalo své obrázky 41 dětí ve věku od 4 do 14 let z Jenštejna, Jirkova, Prahy-Břevnova, Zlína-Malenovic a Velkých Popovic. Obrázky byly rozděleny do 3 kategorií podle věku a porota kladla důraz na kreativitu a osobitost. Oceněné obrázky (i pár od jenštejnských dětí) byly vystaveny na hradě během Jenštejnských slavností a ještě týden poté. Také

si všechny oceněné obrázky můžete prohlédnout na <http://www.jenstejn.hrejsi.cz/soutez/>. Jedním dospělým účastníkem byl pan Šebesta z Jenštejna a jeho obraz je vystaven na hradě.

Letošní novinkou byla literární soutěž, které se zúčastnilo 23 autorů ve věku od 12 do 18 let z Jenštejna, Prahy, Ostrova a Milovic.

Porotě se nejvíce líbil text Lucie Šupolové z Ostrova, který si můžete přečíst i vy.

Klára Zemanová

O víle, kterou seslal ďábel

Vítězný text literární soutěže Láska na Jenštejně

Kdysi se mě někdo zeptal, zda jsem ve svém životě někoho miloval, nebo jsem byl pouze oddán Bohu a víře. Nepamatuji si již, kdo to byl, ani proč mi položil tu otázku, ale já mu odpověděl a strávil několik hodin vzpomínání na mé mládí, kdy jsem byl ještě jinochem na otcově hradu. Ach, milé a trpké vzpomínky na dívku, na kterou jsem nikdy nezapomněl a uchoval jsi její podobu jako nejcennější poklad... Její kroky vyvolávaly lehkou ozvěnu v kamenných a většinou tak tichých stěnách hradu. Připomínala mi vílu nebo vodní žínku svým lehkým krokem, hrdým postojem a jemnými rysy. Vlasy barvy zralé pšenice spadající jí až k pasu nosila rozpuštěné, jak se hezky slušelo na mladou pannu, vždy upravené látkovou čelenkou. Často jsem přemýšlel, jestli jsou na dotek tak jemné a pevné, jak se mi z dálky jevily. To co jsem na ní, ale nejvíce miloval, byly její rty... Ó ano.... Rty plné, a červené jako jahody v srpnu a oči barvy hluboké lesní tůně. V dlouhých nocích, kdy jsem se ještě nevyznal sám v sobě, jsem ji považoval za démona

seslaného ďáblem, aby přezkoušel mou víru v Boha a otce. Někdo jako ona jím však nemohla být, ona byla mojí vílou, mou lympou. A ani netušila, že existuji.

Nechtěl jsem, aby o mně věděla - o mých citech, myšlenkách, snech... Byl jsem si trpce vědom skutečnosti, že tato láska nemá budoucnost. Byl jsem dědicem šlechtického rodu pánů z Vlašimi a z Jenštejna, čekala na mě Praha a s ní studia, budoucnost... Stěží jsem dokázal umluvit svojí matku a otce, aby mi dovolili zůstat do dostavby Jenštejna. Zůstalo mi jenom pár měsíců snění a tajného sledování a ona... Ona byla pouze dcerou stavitele Jenče z Janovic, ale miloval jsem ji jako Svatou. Ať mi Bůh odpustí mé hříšné myšlenky - já ji miloval a trápil se pro ni.

Ten den, kdy jsem ji poprvé spatřil - mladou, svěží a plachou vedle svého hřmotného otce - nebyla pro mě ničím, jen další nutným otravným návštěvníkem hradu. Pilně jsem se připravoval na přijetí na univerzitu - otec Pavel to považoval za čest - a ničím ani přestavbou rodného hradu jsem

se nedal vyrušit. Nebo jsem se to aspoň domníval. Starým hradem, obvykle tak klidným a tichým, se začal prohánět chaos, jenž měl trvat dlouhé měsíce. S prvním duněním a hřmotem desítky kameníků, tesařů a dělníků začalo peklo. Z počátku jsem se pokoušel to ipřehlížet, ale tak snadné to nebylo. Hlomož a hluk řinčely tam, kudy jsem šel... ale na druhou stranu jsem byl vděčný. Nepotkal bych, tak svoji vílu - lympu.

Dny se oteplevaly, blížilo se léto - jedno z nejteplejších za posledních dvacet let, jak předpovídala Marie, nejstarších z našich služebných, a měla pravdu. Vysychaly menší říčky a potůčky, na nebi se neobjevovali sebemenší mrak a louky kvetly a hned zase usychaly z nedostatku deště. To ovšem neodradilo cvrčky a kdejakou havěť, aby po celý den nerámusil svůj bzučivý koncert. V takových chvílích jsem se vytrácel z hradu s knihami a spěchal do stinných lesů, kde přeci jenom zvuk brouků zněl mnohem liběji než hrubé nadávky a lomození dělníků. Často jsem ji tam potkával - smála se s ostatními dívkami a hrály ty svoje dětské hry. Vždy rozesmátá, volná, šťastná,... byly chvíle, kdy jsem ji tu svobodu záviděl.

Vzpomínám si, blížil se prostředek června... ne, července, kdy znenadání vypukla odpoledne bouře. Matka si mě nechala kvůli něčemu přivolat, procházel jsem zrovna vstupním sálem, když dovnitř vběhla ona a dvě z jejích přítelkyň. Venku už nějakou dobu lilo, setmělo se až tak, že jsme byli nuceni zapálit louče. Zarazilo mě bouchnutí zavírané brány a já se otočil po zvuku. Smála se, to ona ostatně pořád, ale najednou mě napadlo, jak zní její smích líbezně. Mokrá roba se jí lepila na tělo, vlasy měla rozevláté od větru a padaly jí kolem obličeje jako tekutá záře, čelenku někde ztratila a v očích zářily zlaté odlesky plamenů loučí. Připomínala mi princeznu, která k nám přitáhla přímo z nějakého tajemného příběhu o krásných pannách v nesnázích a statečných princích, které měly tak rády malé děti. To byl začátek mé velké a jediné tajné lásky.

Najednou bylo pro mne strašně těžké soustředit se na studia. Zcela nevědomky jsem ji pomalinku začal sledovat. Při pochůzkách pro otce, na společných večerech, při hrách, na odpoledních toulkách,... s každým okamžikem v mých očích krásněla a něžněla.

To, že je něco špatně, že se něco

se mnou děje... pozoroval jsem jí jednou při večeri, jak se baví s jakýmsi mladíkem, jak se na něj usmívala... žáril jsem, tak že jsem měl hruď plnou žhavých uhlíků, které bodaly a pálily. Nenáviděl jsem ji a proklínal ji - čarodějnici, démona, strašidlo.

Nevydrželo mi to naštěstí moc dlouho, nastal podzim a já měl konečně odjet do Prahy. Ta představa, že bych byl od ní tak daleko a již bych nikdy neslyšel její smích... uprosil jsem matku a Boha, abych směl sekat do konce přestavby, abych ji mohl ještě nějaký ten čas zdáli vidávat. Vše bylo zpočátku v pořádku. Soustředil jsem se na učení a modlil se, ať matka s otcem nic nepoznají a dařilo se mi to. Jak to že si nikdo ničeho nevšimnul?

Pole zkosili a sklídili, zhnědlé listy opadalo, a lesní zvěř se připravovala na spánek. Přicházela zima a s ní sněh, led a dlouhé noci. Stavba hradu se začala výrazně zpomalovat a chodbami nedostavěného hradu se prohněl studený vítr. Hodně lidí z hradu i z vesnice onemocnělo. Jednoho chladného rána jsem se i já probudil s bolestí hlavy. Do konce dne mi stoupla teplota a druhého dne ráno jsem už nebyl při vědomí. Zachvátila mě prudká horečka. Celé dva týdny jsem se zmítal v nesmyslných vidinách a vysokých teplotách. To nejhorší mělo ovšem teprve přijít.

Když jsem se jakž takž uzdravil, zjistil jsem, že můj anděl byl poslán pryč. Netušil jsem proč, ani proč se na mně její otec a někteří sloužící mračí. Matka na mne byla velice rozeznalá a téměř se mnou nemluvila. Jenom mi oznámila, že jakmile mi bude líp, odjedu k tetě do Prahy. Nechápal jsem a tesknil po mé princezně z pohádky, po jejím úsměvu, smíchu, milých očích a červených rtech... Až jednoho večera si mě nechal zavolat otec, no a tam... tam jsem se vše dozvěděl. Otec už věděl o mých citech a byl ze mne velmi zklamán. Ukázalo se, že během své nemoci jsem volal jméno mé milé a tím vše nevědomky prozradil. Takové chování bylo pro šlechtického syna nepřipustné. Tak byla rychle poslána pryč ke vzdáleným příbuzným, i když za nic nemohla. To já byl přeci vinen! A já... na mně čekala Praha. Nikdy jsem už svou krásnou paní nespatriš, ale nezapomněl jsem na ni a její vzpomínku uchoval v srdci.

Někdy, když je venku tuhá zima a mráz a já mám chvíli volného času, sedávám u krbu a v plamech ohně svoji milou hledám.

Lucie Šupolová (18 let)

Jenštejnské artefakty

Vzájemně spolu sice nesouvisí, ale přesto mají něco společného

Lavička u Bílého křížku (J. Hulík / červenec 2014)

Jenštejnské nádraží ve Zlatnické (J. Hulík / únor 2014)

Houpací síť na návsi (J. Hulík / srpen 2014)

Pruhovaný strom u Hořeňho rybníka (J. Hulík / květen 2014)

Klub rodičů MŠ Jenštejn

První rok fungování klubu hodnotí členky výboru

V červnu letošního roku jsme zavřeli první rok fungování Klubu rodičů MŠ Jenštejn (dále jen Klub). Klub byl založen proto, abychom jako rodiče dětí navštěvujících školku přispěli k rozšíření aktivity pro děti v rámci předškolní výchovy.

Na počátku fungování Klubu byl odhlasován příspěvek 700 Kč/dítě za každé poleť. Do výboru Klubu byly zvoleny Jitka Vrbová, Gabriela Sabadošová a Dagmar Truksa Vágo. Ve školním roce 2013/2014 jsme vybrali 66 820 Kč a za aktivitu bylo utráceno 66 346 Kč, jak ukazuje tabulka.

Pedagogický sbor školky pro děti zorganizoval opravdu hodně akcí. Za dětmi 5x přijeli divadelníci s různými pohádkami. Děti si velmi užily bublinkovou show, magicou show nebo třeba ukázkou canisterapie. Paní učitelky s dětmi také vyjely několikrát na různé výlety, např. do svíčkárny v Šestajovicích, do Zooparku v Radonicích nebo na velikonoční trhy do Mníšku pod Brdy. Velký úspěch u všech dětí měl výlet do Mirakula v Milovicích před koncem školního roku. Z klubových prostředků jsme přispívali také na aktivity, které tematicky

zapojovaly i rodiče. Takovou aktivitou bylo např. společné pečení perníčků. Dalším příspěvkem Klubu byl nákup drobných dárečků na Vánoce, Velikonoce, dětský den, adventní kalendáře apod.

Další výbornou aktivitou pedagogického sboru bylo zorganizování dne s dravým ptactvem, kterého se mohly zúčastnit i ostatní děti z Jenštejna, které školku ne navštěvují. I tato akce měla velmi dobrý ohlas u dětí.

Paní učitelky nás rodiče potěšily také krásně připravenými dvěma besídkami, kde všechny děti měly šanci ukázat, co se naučily.

Chceme tímto poděkovat všem rodičům, kteří přispěli a umožnili tak zorganizovat takové množství aktivit pro děti. Děkujeme také pedagogickému sboru, který připravuje našim dětem hezké inspirační prostředí a snaží se udělat maximum pro spokojenost našich dětí. I v příštím školním roce budeme pokračovat ve fungování Klubu obdobným způsobem, aby se našim dětem docházka do školky líbila a vzpomínaly na ni s radostí.

Jitka Vrbová, Gabriela Sabadošová,
Dagmar Truksa Vágo

RC TRPASLÍK

I tento rok jsme pro vás a hlavně pro děti připravili, mimo již osvědčené klasiky, také nové kurzy. Jsou to například:

Nejen výtvarný **Čáryfuk**, který je určený pro děti asi od 5 let. Výtvarně-dobrodružný kurz do útrob vědy a ekologie, pokusy a vyrábění ze všech možných materiálů.

Povídálek, kde budou moci děti ve věku 4-7 let pomocí her a zábavných aktivit rozvíjet všechny oblasti, které souvisí se správným vývojem dětské řeči. Zaměříme se na motoriku, sluchovou diferenciaci, rozvoj zrakového vnímání, výslovnosti a dalších oblastí, které jsou základem správné řeči.

Program pro malé „vědatoři“ s názvem **Proč? A jak?**, kde se všichni zvědavci dozvědí něco zákonitostech fungování našeho světa.

Z akcí pro vás RC JT na letošní podzim chystá tradiční říjnový Bazar a listopadovou Strašidelnou stezku.

Podrobnosti o pravidelných kurzech a plánovaných akcích můžete sledovat na www.trpaslik.info.

Táňa Sýkorová

Den s dravým ptactvem (archiv MŠ / květen 2014)

MŠ JENŠTEJN

Také o prázdninách bylo ve školce živo. V červenci jsme měli prázdninový provoz pro naše děti a jejich pracující rodiče. V srpnu využil prostory školky příměstský tábor. A i když ve školce nebyly děti, bylo stále co dělat. Od září se nám zvýší počet dětí ze současných 48 na 50. S tím souvisí i uspořádání tříd a šaten – nové

stoly a židličky, skřínky do šaten. Třídy jsme doplnili nábytkem, na cvičení jsme pořídili do každé třídy švédskou bednu a žíněnku, na zahradu fotbalové branky. Na děti budou čekat i tzv. hrací koutky – kadeřnictví, ordinace lékaře. Snažou nás všech je vytvořit pro děti podnětné prostředí, ve kterém se budou cítit spokojeně a bezpečně.

Petra Holíková

ZDRAVÍ

Reflexní Diagnostika a reflexní terapie

Máte pocit, že vaše zdraví není úplně v pořádku? Cítíte se unavení, přestože sportujete, jíte zdravě a odpočíváte? Vaše psychická pohoda je jako na houpačce a nevíte, co s tím? Vyzkoušejte reflexní diagnostiku a poté reflexní terapii. Možná pomocí ní zjistíte něco, co se ve vašem těle zdravotně teprve chystá, ale navenek to není ještě vidět... Reflexní plošky už to vědí. Jsou to místa, která nám zrcadlí celé naše tělo. Máme je umístěny např. na chodidlech, rukou, uších, břiše atd. Zatím tento jev, že dokáží velmi dobře říci, v jakém stavu se naše vnitřní orgány a vlastně vůbec celé naše tělo nachází, bereme jako senzaci. Neumíme s nimi v každodenním životě pracovat, a to je velká škoda...

Co reflexní diagnostika vlastně je? Jedná se o jednoduché vyšetření, kdy na různé reflexní plošky, např. na chodidlo, působíme např. tlakem pal-

ce, nehtem, speciálním hrotem apod. a podle pocitu bolesti klienta si tyto ohodnotíme číslem od jedničky do desítky podle připraveného formuláře, kde máme vypsány jednotlivé orgány a další části těla. Jde vlastně o odezvu a obraz našeho zdravotního stavu. Když celý formulář vyplníme, všimáme si nejvyšší ohodnocených plošek, protože ty nám ukazují problém. Určité plošky se sebou souvisí, ovlivňují se nebo jsou na sobě jinak závislé. Lidé, kteří se věnují reflexní diagnostice, toto vědí a jsou schopni definovat, o jaký problém se nejspíše jedná a jak ho dále léčit. A nyní již přecházíme k reflexní terapii...

Už víme, co je naším největším zdravotním problémem a můžeme začít s jeho léčbou, tj. s reflexní terapií. V tomto případě dostaneme od terapeuta zakreslený seznam plošek, které si musíme několikrát denně sami mačkat nebo jinak ovlivňovat, a další vysvětlení a rady.

A o čem toto celé léčení vlastně je? Proč jsou některé

plošky bolestivé a jiné ne? Vše je o toku životní energie. Tam, kde je tok energie v těle omezen, pozastaven nebo neproudí harmonicky, tak i v reflexních ploškách odpovídajícím těmto místům se nám tento stav projevuje. Nejprve nepříjemným tlakem, posléze i fyzickou bolestí těla nebo nemocí. A právě pomocí reflexní terapie se snažíme o znovuoživení toku energie, což je vlastně i jejím hlavním cílem. Tuto metodu používám ve své práci velmi často, a to hlavně ve spojení s uvolňováním krční páteře, kde bývá zpravidla hlavní problém blokáce toku životní energie.

A co vše můžeme ovlivňovat? Například celou páteř, oči, uši, mandle, srdce, žaludek, žlučník, střeva, játra, ledviny, slezinu, slinivku, různé svaly i nervy, lymfatický systém, žebra a mnoho dalšího.

Nejlepší reflexní terapií je však chůze naboso v přírodním terénu. Takže všichni... boty dolů... dokud to ještě jde :-)

Gabriela Válková

Hasiči chtějí obnovit činnost SDH

O důvodech a s tím spojených administrativních povinnostech píše Pavel Činátl.

Memoriál Vladimíra Neumana 2014 (J. Hulík / červen 2014)

Již déle než jeden rok se pravidelně scházíme v prakticky neměnné sestavě v hasičské zbrojnici obce Jenštejn, která má svou vlastní Jednotku požární ochrany. A protože se chceme více rozvíjet a realizovat, shodli jsme se, že bychom mohli vychovávat mladé hasiče z řad dětí Jenštejna a okolních obcí, navštěvovat sportovní závody v požárním sportu (dětí i dospělých) a sami pořádat sportovní a společenské akce.

Okolní Sborny dobrovolných hasičů odmítají jezdit na sportovní akce či námětová cvičení, která nejsou pod záštitou SDH, protože takové akce nejsou pojištěné.

Stejně je to i naopak, kdy Jednotka požární ochrany obce Jenštejn není na takové akce zvána. Při vedení mladých hasičů a hasiček mezi sebou jednotlivé sbory úzce spolupracují a mají také podporu z vedení SH Čech, Moravy a Slezska formou grantů, materiálů a zasláním pozvánek na společné akce. To jsou všechno důvody, proč jsme se rozhodli obnovit činnost SDH Jenštejn pod hlavičkou SH Čech, Moravy a Slezska.

Nejdříve je zapotřebí mít administrativně zvládnutou agendu pro založení SDH, což se snažíme co nejrychleji vyřešit. V současné chvíli probíhá spolupráce

se starostou pro Prahu-východ Oldřichem Lacinou při kompletaci všech dokumentů, které jsou nutné pro založení SDH Jenštejn. Nedávno navíc proběhla administrativní změna při zakládání nových sborů, kde byly upraveny a rozšířeny podklady, které je zapotřebí zajistit. Některé z nich máme již připravené, ale další teprve očekáváme ke kompletaci.

Dále jednáme s obcí o možném zřízení či zajištění vlastní hasičské zbrojnice, která by byla ve vlastnictví obce, namísto pronajímané budovy bývalého zemědělského družstva. Budovu bývalého zemědělského družstva prozatím,

po odsouhlasení pronajímatelem, uvnitř upravujeme tak, aby bylo možné zde vzdělávat mladé hasiče a hasičky, parkovat a skladovat hasičskou techniku v čistotě a pořádku.

Věříme, že naše snaha bude sklízet kýžené výsledky v zájmu o vstup nových mladých hasičů a hasiček. Již nyní se nám hlásí rodiče i děti, nejen z řad hasičů (ty už s námi trénují) a mají o tuto činnost zájem. Dalšími kroky bude postupná účast na soutěžích, kde mladí hasiči a hasičky mezi sebou soutěží a získávají zkušenosti.

Pavel Činátl, spoluzakladatel SDH Jenštejn

HASIČI

V úvodu musím poděkovat všem účastníkům, rozhodčím a pořadatelům za účast, panu fotografovi za skvělé fotky, obecnímu úřadu a sponzorům za podporu memoriálu, pořádanému na počest našeho zesnulého kamaráda Vladimíra Neumana.

Memoriál se podle kladných ohlasů velmi povedl a Láďovi jsme žádou ostudu, myslím, neudělali. Hasičská družstva se sjela po ránu u hasičské zbrojnice v bývalém areálu zemědělského družstva. Soutěžní den začal slavnostním nástupem a poté jsme se rozjeli k soutěžním disciplinám, kterých bylo celkem sedm. Při jednotlivých

disciplínách jsme běhali na ochoz věže hradu, plavili se na raftu (ten bohužel naše zacházení nepřežil), běhali přes překážky, hasili les v nepřístupném terénu pomocí dálkové dopravy vody, simulovali výbuch plynu v rodinném domě, při němž jsme zároveň prověřovali naše znalosti první pomoci při zachráně našich figurantů. Lezli po žebříku přes betonovou stěnu bývalé silážní jámy, prováděli požární útok na terče. Jednotlivé stanoviště byly rozmístěné v Jenštejně, Dehtárech a Radonicích. Soutěžní den jsme ukončili vyhodnocením a posezením na nohejbalovém hřišti v Jenštejně.

Velmi nás mrzela neúčast družstev z okolních obcí, ale vše zachránila ochota poměřit své síly, prověřit své znalosti a dovednosti ze strany hasičských dobrovolníků ze Satalic a Kbel.

Dále jsme na jaře stihli opravit a vymalovat místnost pro školení v hasičské zbrojnici, kde ještě musíme dodělat WC, dořešit vytápění a vybít garážové stání. Vše je o to složitější, že nemáme svou budovu a opravy financujeme většinou ze svého. U zásahu jsme byli letos zatím celkem třikrát. Dvakrát se jednalo o likvidaci hmyzu – v prvním případě šlo o včely, ve druhém o vosy. U třetí události se jednalo o

odstranění spadlého stromu z obecní cesty v Jenštejně, která slouží hlavně pro pěší a cyklisty.

Mimo plán byla účast na hasičské soutěži ve Velence, kde jsme skončili na sedmém místě. Do činnosti v jednotce jsme zapojili i děti, které učíme zacházet s hadicemi, proudnicí, požární stříkačkou. Prozatím se jedná o děti členů záchranné jednotky, ale do budoucna, jestli se nám podaří znovuobnovit nedávno zaniklé občanské sdružení dobrovolných hasičů v Jenštejně, budeme nabírat i ostatní, kteří budou mít zájem stát se mladým hasičem, a soutěžit v požárním sportu.

Marek Vacek, velitel JSDH Jenštejn

Jenštejnské slavnosti

Tradiční kulturní akce byla letos dvoudenní

Jenštejnské slavnosti (4x D. Zeman / červen 2014)

Sobotní slunné ráno a hradní nádvoří „puká ve švech“. Je slyšet dětské švitoření a rodiče napjatě čekají, jestli se vystoupení dětí z jenštejnské školky povede. Ale není se čeho bát. Vystoupení bylo moc roztomilé a na děti čeká odměna v podobě pohádky „Hrnečku vař“.

Slunce stále víc žhne a odpoledne se lidé pomalu scházejí na obecní louce a posedávají ve stínu, zatímco na pódiu neúnavně tančí mladí tanečníci ze skupiny Karamelka a vedle na hřišti spor-

tovcí hrají turnaj. Pouťové atrakce lákají v tom vedru jen málo.

Ale s přibývajícím stínem na louce přibývá i diváků a na pódiu je na co se dívat. Nejen tanečníci z Karamelky se svými irskými tanci, country, stepem a kankánem, ale i kejklíř Matěj s různým žonglérským náčiním a obřími bublinami, šermířská skupina Fuente Ovejuna, středověký tanec od skupiny Saltadores Regina Beatrix, Karel Emanuel Gott, Marcela Holanová a další. Je stále na co se dívat a co poslouchat.

Pro ty aktivnější se nabízí výhled do krajiny nejen z jenštejnské hradní věže, ale také z výsuvné plošiny SICO, pro zvědavé je tu k prozkoumání hasičské auto a na pobavení řetízkač a jiné atrakce, kterých je snad až přespříliš.

Na hradě během odpoledne se hrála divadelní společnost Kejklíř několik pohádek a šermíři předvedli nejen své umění, ale i svoji zbroj. V hradní věži se návštěvníci mohli příjemně ochladit a zároveň si prohlédnout i přečíst ta nejlepší výtvarná a literární díla ze soutě-

že „Láska na Jenštejně“.

Večer bylo už chladněji, zato náladu naprosto rozproudila kapela z Brandýsa – Klasickéj postup. Nastalou tmou na chvíli rozjasnila i ohňová show a Klasickéj postup ještě hrál do pozdních nočních hodin.

Nedělní horké odpoledne se neslo v duchu divadelních, hudebních a tanečních vystoupení dětí z okolí a odměnou všem pak byla strhující bubenická show skupiny Tam Tam Batucada.

Klára Zemanová

ZAHRADNICKÉ OKÉNKO

Léčivé rostliny

V dnešní době pěstujeme skoro všichni na zahrádkách nebo v nádobách na oknac bylinky a koření. Bazalku, oregano, mátu, meduňku, šalvěj...

Ale už naše babičky a prababičky věřily na léčivé účinky volně rostoucích rostlin. Jsou všude kolem nás a ani nevíte, že jsou to ony, které vám můžou pomoci.

Čekanka obecná – Roste jako plevel u cest, její modré květy lahodí oku. Sbírá se nať i kořen – ten na podzim nebo na jaře. Léčí játra, ledviny, zácpu.

Divizna velkokvětá – Ros-

te na mezích, u cest, na krajích lesa... Má ráda slunce. Sbírají se žluté květy. Léčí dýchací cesty, otoky, hojí rány, je močopudná.

Kokoška pastuší tobolka – Je to plevel, který najdeme úplně všude. Sbíráme kvetoucí nať. Léčí hemeroidy, nemoci močových orgánů, zvyšuje srážlivost krve.

Kontryhel žlutozelený – Vytrvalá bylina, mnozí z nás ji doma pěstují jako trvalku na zahrádce. Má ráda vlhko. Sbírají se listy nebo celá nať. Léčí záněty dutiny ústní, očí, průjmů.

Kostival lékařský – Rostliny

dorůstají až jednoho metru. Roste na loukách, v příkopech, u potoků. Sbíráme kořen, na podzim nebo na jaře, kdy je v kořenech největší síla. Léčí rány, vředy, křečové žíly, bolesti svalů a kloubů.

Řepík lékařský – V prvním roce vytváří růžici listů, v druhém roce kvete žlutými květy. Roste na slunci a na suchých loukách. Sbíráme celé stonky. Léčí trávicí soustavu, močové cesty, záněty dutiny ústní i hlasivky.

Rozrazil lékařský – Roste na suších loukách, pastvinách, mezích. Sbíráme nať v době, kdy

kvete. Léčí dýchací cesty, průdušky, ekzémy a má protizánětlivé účinky, snižuje cholesterol.

Heřmánek, hluchavka, jitrocel, bříza, hloh, lípa, bříza, jmelí... o léčivých rostlinách můžeme psát do nekonečna, o jejich sběru, sušení, používání, je to nekonečný krásný příběh...

Ať už budete bylinky připravovat jako čaje, tinktury, obklady, likéry, octy, šťávy, sirupy, limonády nebo na mnoho dalších způsobů, přeji vám, aby vám jejich léčivá moc byla jen a jen k užítku.

Alena Divišová, zahradnictví Radonice

Léto v Jenštejně

Prázdninové akce pro děti i dospělé

Letošní léto bylo opět bohaté na nejrůznější akce a události. Na přelomu května a června proběhl ve spolupráci s mateřskou školou Trpaslíkův den s divadelním představením ve školce a okruhem s úkoly pro větší i menší děti. V červnu se souběžně s Jenštejnskými slavnostmi konal velký nohejbalový turnaj, v červenci pak navázala sportovní fitness akce Team Overhand Summer Open 2014. Horký začátek srpna patřil povedené Summer party s dlouhou vodní skluzavkou až z Vinořské ulice.

Kromě toho proběhly během léta v Jenštejně dva příměstské tábory, kde mohly děti přespat na hradě nebo ve školce, objevovat svět a nebo si vyzkoušet účast na olympiádě.

Poslední prázdninovou neděli se na obecní louce u hřiště opět konalo Loučení s prázdninami. Tentokrát spojili své organizační síly obec, RC Jenštejnský Trpaslík a místní hasiči. I přes nepříznivou předpověď se počasí přeci jen trochu umoudřilo a tak si na akci nakonec našel cestu nemalý počet dětí i dospělých.

Všichni tak mohli vidět nejprve vystoupení kouzelníka a později odpoledne cvičný požární útok těch nejmladších jenštejnských hasičů a hasiček.

Loučení s prázdninami (J. Hulík / srpen 2014)

Ostatní diváci si pak mohly požární techniku i sami vyzkoušet.

Pro děti byly dále k dispozici výtvarné, hudební nebo artistické dílny, stolky se spoustou deskových her nebo skákací hrad. Velcí i malí si mohli prohlédnout Jenštejn z vysokozdvizné plošiny.

O občerstvení bylo tentokrát postaráno v zázemí SK Jenštejn, špekáčky opekli hasiči na svém grilu a nechyběla ani cukrová vata, popcorn a nebo zdravá kuchyně z Čelákovic.

Jiří Hulík

Loučení s prázdninami (J. Hulík / srpen 2014)

Trpaslíkův den (J. Hulík / květen 2014)

Nohejbalový turnaj (archiv SK Jenštejn / červen 2014)

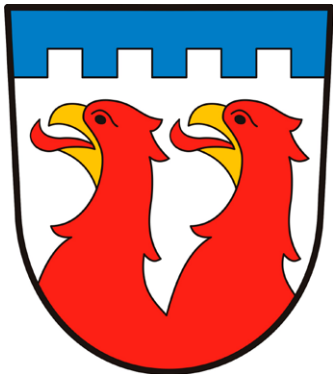
Team Overhand Summer Open 2014 (J. Hulík / červenec 2014)

Summer party 2014 (J. Hulík / srpen 2014)

Komunální volby: 10. – 11. října 2014

Jak, kde a kdy volit v letošních komunálních volbách?

Volby do obecního zastupitelstva se letos budou konat v pátek 10. října (od 14:00 do 22:00 hod.) a v sobotu 11. října (od 8:00 do 14:00 hod.). Pro Jenštejn a Dehtáry byl vytvořen jeden volební obvod, a to v budově obecního úřadu v Jenštejně. Volit se bude 9 nových zastupitelů.

Voleb se zúčastní celkem čtyři sdružení nezávislých kandidátů a jeden nezávislý kandidát. Jejich výčet v pořadí dle jejich vylosovaného čísla společně se seznamem jednotlivých kandidátů uvádíme v tabulce

Jak volit?

Hlasování v komunálních volbách se zásadním způsobem liší od hlasování ve volbách do parlamentu. Především všechny kandidátky jsou vytištěny na jednom papíře a volič může vybírat napříč všemi stranami a sdruženími. A svoje preference jednotlivým kandidátům dává najevo křížkováním, nikoli kroužkováním. Kroužky by udělaly voličův hlas neplatným. Zakřížkovat je možné v případě Jenštejna nejvýš 9 kandidátů. Pokud volič tento počet

překročí, stává se celý jeho lístek neplatným!

Možnosti hlasování jsou tři

1) Volit jednu stranu nebo sdružení

V takovém případě volič udělá křížek u jména vybrané strany nebo sdružení.

2) Volit jednu stranu, ale zmínit pořadí kandidátů

Volič může udělat křížek před vybraným počtem lidí na konkrétní kandidátce a dát tak hlas jen některým kandidátům z dané strany nebo sdružení. Ostatní jeho hlasy (do maximálního počtu devíti) ale propadají. Takže pokud například chce volit vybrané sdružení, ale nelíbí se mu její líder, může zaškrtnout všechny ostatní pod ním, jeho devátý hlas ale propadá.

3) Volit jen jména napříč všemi kandidátkami

Volič má svých devět hlasů, které může rozdělit k vybraným jménům bez ohledu na to, na které se nacházejí kandidátce. Jde o jedinečnou příležitost, jak volit osobnosti, nikoli strany. Případně může volič zakřížkovat jednu stranu či sdružení a k ní některé další jména z jiných kandidátek. Příklad: Pokud volič v Jenštejně udělá křížek u jedné strany a k tomu zakřížkuje pět jmen z jiných kandidátek, pak to znamená, že jeho hlasy dostalo pět vybraných jmen plus první čtyři jména z vybrané strany.

Různé způsoby hlasování si můžete vyzkoušet v našem simulátoru jenštejnského lístku na adrese volbyjenstejn.moxo.cz.

Evžen Dub

inzerce

1 - Nezávislý kandidát

1 Zdeňka Fryková, 43 let, místostarostka

2 - Sdružení nezávislých kandidátů pro Jenštejn a Dehtáry

1 Marek Vacek, 40 let, řidič
2 Ing. Pavel Činátl, 35 let, bankovní úředník
3 Stanislav Neuman, 39 let, autodopravce
4 Pavel Dvořák, 45 let, podnikatel v potravinářství
5 Václav Kratochvíl, 28 let, vedoucí skladu
6 Martina Kopřivová, 36 let, invalidní důchodce
7 Lukáš Kubr, 34 let, soukromý zemědělec
8 Oldřich Luxa, 37 let, podnikatel ve službách
9 Alena Hanyšová, 61 let, technický pracovník

3 - SNK Hodnota pro Jenštejn

1 Mgr. Petr Dovolil, 38 let, právník, senior konzultant, prokurista
2 Mgr. Jana Habartová, 42 let, pojistný matematik
3 Ing. Gabriela Spurná, 38 let, marketingový specialista
4 Mgr. Dagmar Truksa Vágo, 39 let, personalistka
5 Jiří Uhlík, 39 let, soukromý podnikatel
6 Mgr. Veronika Kaštovská, 39 let, senior konzultant
7 Ing. Igor Hochmajer, 39 let, manažer účetnictví
8 Ing. Šárka Peřurová, 35 let, systémový specialista
9 Bohuslava Kovandová, 73 let, důchodkyně

4 - Změna pro Jenštejn 2014

1 Norbert Hlaváček, 36 let, obchodní konzultant
2 Ing. Jiří Hulík, 37 let, systémový inženýr
3 Roman Pokorný, 45 let, provozovatel restaurace
4 Libor Mádl, 48 let, živnostník
5 Martin Šidlák, 41 let, novinář
6 Petr Cikaník, 25 let, osobní trenér
7 Petr Gnan, 37 let, IT specialista
8 Zdeněk Šmidlík, 26 let, vedoucí směny v logistice
9 Iveta Obitová, 47 let, zdravotní sestra

5 - Sdružení pro zodpovědnou budoucnost

1 Ing. Jana Ivanišová, 50 let, specialista v telekomunikacích
2 Jan Kopecký, 38 let, IT specialista, sportovec
3 Ing. Zuzana Dvořáková, 43 let, geodet
4 Mgr. Blanka Krížová, 42 let, účetní
5 Štěpánka Barčíková, 45 let, stavební technik
6 Alena Fárová, 36 let, učitelka v MŠ
7 Lucie Kopecká, 31 let, jednatel, t.č. na mateřské
8 Oldřich Luxa, 63 let, důchodce
9 Jiří Sojovský, 63 let, důchodce

Zdroj dat: Český statistický úřad 8.9.2014

KALENDÁŘ

10.-11.10. Komunální volby
11.10. Bazárek
listopad Strašidelná stezka
listopad Lampionová procházka
podzim Vítání občánků
prosinec Rozsvícení stromku

Bližší podrobnosti a další akce budou včas zveřejněny na webových stránkách obce a na nástěnkách.
Pozvánky zveřejňujeme i na facebookovém profilu Jenštejnského občasníku.

Studio Andrasa
Masáže, relaxace a zdraví
Tel.: 777 10 20 32, www.studioandrasa.cz
Hradní 154, 250 73 Jenštejn

- Přístrojová a manuální lymfodrenáž
- Masáž proti celulitidě, formování postavy
- Ozónové a skořicové zábaly (prevence a léčba celulitidy)
- Klasické masáže
- Medová masáž (detoxikační)
- Masáž lávovými kameny Hot Stones
- Indická (antistresová) masáž hlavy
- Reflexologie nohou

Prodej zelených potravin
● Mladý ječmen
● Sladkovodní řasa (Chlorella)

Masáže již od 290,- Kč

DÁRKOVÉ POUKÁZKY